

Giới thiệu Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?

Pun Pun là tác giả của bộ truyện teen mới trong tháng mang tên Em là của anh..nghe rõ chưa?, điều đặc biệt rằng đây cũng chính là người sáng tác ra bộ truyện “Em chính là người tôi yêu” và “Ngủ ngon nha..Bé ngọt”.

Bạn đang theo dõi một câu truyện viết về tình yêu học đường, tình bạn,..mà ai cũng phải trải qua. Bạn đã từng thầm yêu chưa? Bạn có bạn bè chứ? Và trong truyện này sẽ hội tụ những yếu tố rất quen thuộc của các bạn.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

(*Tại 1 căn nhà tồi tàn, trong căn phòng lạnh lẽo có tiếng khóc thảm thiết của 1 bé gái. Cạnh bên là người đàn ông áo quần xộc xệch và cầm theo con dao kề vào cổ người đàn bà đang khóc lóc ôm chặt bé gái không buông.

- Ba ơi đừng mà..huhuhu - Bé gái

- Tiền đâu? Mày mau đưa tiền đây, hay mày muốn tao bắt con mày đem bán, hả? - Người đàn ông cầm dao chỉ vào mặt người đàn bà

- Tiền tui đưa ông hôm qua đâu rồi..sao ông cứ kiểm mẹ con tui hoài vậy? Ông nói sẽ không lấy thêm tiền nữa mà - Người đàn bà

- Không nói nhieu..móc tiền ra

- Ông ơi ông đừng có say sìn tối ngày như vậy, tui lạy ông. Tui làm việc bao lâu nay là để lấy tiền nuôi con bé ăn học đàng hoàng chứ không phải cho ông cò bạc rượu chè đâu.

- Bây giờ ý mày là sao? Con mẹ tui mày, suốt ngày học học với học. Học thi dc cái thá gì?

- Ba ơi..ba huhu.

Bé gái vừa khóc vừa ôm người đàn bà bên cạnh. Người đàn ông giờ con dao lên, người đàn bà hoảng hốt vội đẩy bé gái bên cạnh ra.

Phập..Á á á á á á á*)

- Á á á á á á..

Cô giựt mình ngồi dậy, thì ra là mơ. Giấc mơ này vẫn cứ ám ảnh cô bấy lâu nay, cô rất sợ. Cô muốn quên đi nó nhưng ko thể nào quên được.

Mồ hôi cô toát ra như tắm, nước mắt chảy dài lăn xuống hai gò má ửng hồng.

- Tại sao vậy? Ba mẹ ơi, con sợ.

*****

Cô - Nguyễn Thiên Tú Anh

17 tuổi. Mơ côi ba mẹ, hiện đang sống với dì và dượng.

Cô khá lùn và rất xinh. Da trắng, môi hồng, tóc đen dài, sống mũi cao.

Tính tình thì tùy trường hợp ^^

*****

Cô chạy thật nhanh vào nhà wc rửa mặt cho tỉnh để bớt sợ. Người cô run cầm cập và liên tục toát mồ hôi.

Đã 5h chiều rồi.

Cô đi xuống dưới nhà để chuẩn bị cơm cho dì và dượng.

*****

Tại 1 căn biệt thự

Trong căn phòng có chàng trai đang nằm ngủ say mê trên chiếc giường lộng lẫy.

Ting..ting..ting

Tiếng chuông điện thoại vang lên. Anh vói tay lên bàn mò mò tìm cái điện thoại, mắt vẫn nhắm nghiền.

- “Alo..cậu Nhựt”

Đầu dây bên kia là giọng của bác quán gia.

Anh trả lời bằng giọng ngái ngủ

- Sao?

- “Thiếu phu nhân gọi cậu ra Shopping Black gấp ạ”

- Cho tui ngủ đi.

Tít..tít..tít

Anh tắt máy xong liền vứt điện thoại xuống dưới.

- Ngủ mà cứ làm phiền..bực.

Anh lấy chăn trùm đầu lại và ngủ tiếp.

5' sau.

Cạch

Cửa phòng anh bật mở..1 người đàn ông bước đến bên giường anh.

- Cậu..dậy cậu ơi. Cậu, thiếu phu nhân gọi cậu kìa.

Tấm chăn được mở ra, mặt anh có vẻ bực bội rồi.

- Thiếu phu nhân gọi cậu dậy ạ

Anh ngồi dậy đi thẳng vô nhà wc. Bác quán gia gấp lại chăn cho anh sau đó ra ngoài.

*****

Shopping Black

Anh đã có mặt tại “địa điểm được yêu cầu”. Anh mặc chiếc áo sơ mi tay dài, quần đen, giày đen, đeo kính râm, tóc anh được nhuộm màu bạch kim. Tay anh đút vào túi quần. Đứng cạnh anh là bác quán gia “phiên phức”. Anh đã hóp hỏn các cô gái đi xung quanh vì độ đẹp trai và lịch lãm.

- Con trai..

Người phụ nữ đi cùng anh chàng mặc vest đen tiến lại gần anh Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

- Mẹ gọi con ra đây có việc gì hả mẹ?

Người phụ nữ tiến lại gần anh. Bà có dáng người nhỏ nhắn, bà còn khá trẻ, chỉ khoảng 3 mươi mấy tuổi. Tóc dài nhưng đã được uốn lại trông rất đẹp. Làn da bà trắng, mũi cao, môi tô lên chút son đỏ. Bà mặc chiếc váy dài màu đen có ren, đeo kính râm giống anh, trên người có mang nhiều đá quý, mang đôi giày cao gót màu trắng. Trông bà thật quý phái

- Con định ngủ đến khi nào? Nếu ta không nhờ quản gia đi mời con dậy chắc con đang nằm trên giường ngủ phải không?
- Con buồn ngủ mà mẹ..
- Buồn ngủ cái gì mà buồn ngủ. Con lớn rồi, chứ đâu còn con ních mà ngủ gì nữa vậy?
- Con ngủ để lấy sức thôi, con sợ nếu con bệnh thì mẹ lo. Con không muốn mẹ vì con mà lo lắng đâu.

Anh đưa về mặt cún ngoan ra nhìn bà.

- Khỏi giả bộ với ta đâu. Ta biết lắm mà, lần nào cũng nói vậy hết.

Bà nhịp nhịp chân. Anh cười nhẹ

- Mà mẹ ơi, giờ mình đi đâu?
- Sắm quần áo
- Lại là quần áo hả mẹ? Haizzz

Anh thở dài, đi với bà toàn là mua sắm chứ không có gì tốt hơn. Nhưng đều là vào khu “Quần áo nữ” “Giày dép nữ” “Trang sức nữ” ....đều cho nữ. Công việc của anh là đi theo bà để “Xách đồ nữ” mà thôi. Lần nào anh ý kiến thì bà bảo: “Ta chỉ muốn tốt cho con thôi, cơ thể con người nếu được hoạt động thường xuyên thì sẽ càng linh hoạt và mang lại nhiều sức khỏe. Con mà ngủ hoài là không tốt, ngủ cũng phải có giới hạn. Nếu con ngủ nhiều quá thì sẽ bị béo lên và hậu quả là sẽ mắc phải các chứng bệnh khó chữa như tiểu đường, tim mạch, ...rất nhiều. Và ta ko muốn con bị như vậy nên ta chỉ tập thể dục cho con thôi, con hiểu chứ?”. Nghĩ đến anh lại rùng mình, tìm cách chuồn khỏi đây là an toàn nhất.

- À mà mẹ này, con nhớ ra là con còn có nhiều bài tập phải làm. Để lần sau con đưa mẹ đi mua sắm nhé. Pái pai mẹ yêu 3

Anh dọt thẳng ra ngoài để lại bà đang đứng ngẩn ngơ.

*****

Đã gần 6h30 rồi..

Anh đi lang thang trên con phố đã bắt đầu lên đèn, xe cộ tấp nập nhưng vẫn có nhiều cặp mắt nhìn anh. Bỗng có cô gái từ xa tiến lại đến gần anh. Cô ta xoa tóc, mặc chiếc đầm ôm bó sát cơ thể làm lộ ra 3 vòng quyến rũ, mang đôi giày cao gót màu da, cô ta trang điểm đậm và trông cô ta sang chảnh, điệu đà.

- Chào anh! Cho em làm quen, được chứ?

Cô ta tiến lại khoác tay anh

- Ừm
- Anh tên gì vậy??
- Phạm Minh Nhựt

*****

Anh - Phạm Minh Nhựt

17 tuổi. Mẹ là người Việt, ba là người Ý. Gia đình anh là chủ của nhiều công ty lớn trong nước.

Anh cao 1m80, thân hình chuẩn, sở hữu gương mặt như hot boy.

Tính tình thì tùy trường hợp ^^

*****

- Em tên Tiêu Gia Hân, 18 tuổi. Còn anh nhiều tuổi?

- Em lớn hơn anh 1 tuổi rồi
- Lớn hơn? Sao xưng hô anh em được
- Tại em thích vậy đó mà..
- Thích?? Đơn giản vậy

Anh hất tay cô ta ra và bỏ đi, cô ta liền chạy theo anh

- Anh Nhựt Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rồi Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Anh đứng lại, 2 tay thì cho vào túi

- Nhà anh ở đâu vậy?
- Hỏi làm chi?
- Em chỉ muốn biết nhà anh ở đâu thôi mà, bộ hông được hả?

Anh không nói gì, và anh đi vào Siêu Thị để lại cô ta đứng ngẩn anh mãi.

- Em thích anh rồi đó, chàng trai à!

*****

Siêu Thị

Cô đang ở trong quầy thực phẩm để mua đem về làm cơm cho dì và dượng. Lúc cô chuẩn bị đi làm cơm thì đã hết nguyên liệu để làm nên cô đành lết xác vào Siêu Thị.

- Hôm nay làm cơm trễ quá, chắc dì và dượng la mình chết. Haizz, bực bội thiệt.

Cô xách giỏ đi lòng vòng để tìm những thứ cần mua. Cô lấy bắp cải, súp lơ, cải đỏ, thịt, cá,...v.v nhét vào giỏ. Cô cũng không quên mua vài thứ mà cô thích như là kẹo, bánh,..v.v. ^^

Xong. Cô ra quầy thanh toán

*****

Ra tới quầy thời trang - phụ kiện, có nhiều thứ lung linh và đẹp mắt khiến cô mê mẩn. Nhưng giá của những món đó khá là đắt, đối với người khác thì có thể mua được, còn với cô thì không thể. Nếu có thể thì phải để dành tiền mấy năm ^^

- Không biết tới khi nào mới mua được nữa..hic

Cô nhìn ngắm một hồi các thứ đó xong đành ngậm ngùi ra về. Cô vừa đi vừa tiếc nuối, vừa suy nghĩ băng quơ mà không để ý có 1 chuyện lớn sắp xảy ra.

Bịch..

- Ui daaaa..cái gì vậy nè trời?

Cô nằm dài dưới nền gạch, kế bên cô là ly trà sữa matcha đổ lăn lóc và 1 đồng thực phẩm. Cô ngẩng đầu lên nhìn, trước mặt cô là chàng trai mặt hầm hầm giận dữ, trên chiếc áo trắng có dính rất nhiều nước màu xanh. .Lẽ nào

Cô phui phui quần áo và đứng dậy. Người trước mặt cô bây giờ không ai khác chính là .. anh

- Xin..xin lỗi anh. Tui không cố ý đụng trúng anh đâu.

Cô ríu rít xin lỗi rồi chuồn thẳng. Bỗng anh níu vai áo cô lại

- Xin lỗi là xong à?

- Thì tui xin lỗi rồi anh còn muốn gì nữa đây..

- Đền

- Đền gì?

- Áo

- Áo gì?

Cô thật ngây thơ hết sức, anh đã giận giờ còn giận hơn. Anh lấy tay chỉ vào phần bụng

- Đây là hậu quả của cô gây ra

- Ủ..thì đúng rồi. Mà sao vậy?

- Đền đi chứ

- Mặc gì phải đền, có cái áo thôi mà. Anh chỉ cần đem về giặt ra là mặc được rồi

- Cô nghĩ đơn giản vậy sao? Cô có biết cái áo của tui bao nhiêu tiền không mà cô nói vậy

- Đắt nhất là 300k thôi..

Anh sững người..ba mẹ cô là ai vậy? Tại sao lại sinh ra đứa con gái như cô? Được cái dễ thương ra thì ngốc, ngốc, ngốc không thể nào tả nổi.

- 1tr500k.

- Cái gì? Anh mua áo hay mua nguyên tủ áo vậy

- Áo

Hiện tại anh và cô đã gây ra sự chú ý với mọi người xung quanh. Mọi người dừng mọi hoạt động lại chỉ để xem “màn đấu khẩu” giữa cô với anh. Các cô gái nhìn anh mê mẩn, đắm say, rồi đưa mắt hình viên đạn nhìn cô. Còn các chàng trai thì ngược lại. Mọi người vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa.

- Anh giỡn mặt với tui đó hả?

- Không rãnh

- Tui về đây..

- Hey..còn cái áo thì sao?

- Bỏ luôn đi

- Bỏ vào mặt cô í

- Ồ..chứ giờ anh muốn gì? Đánh nhau à

- Cô không phải là đối thủ của tui..

- Zậy chứ sao? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

- Tui sẽ ra điều kiện là như vậy..

Anh chưa kịp nói hết câu thì cô cắt ngang.

- Chết rồi..7h rồi. Tui phải về nhà nấu cơm nữa

- Khỏi trốn..ở lại đây

Anh nín cô ở lại bằng mọi cách. Bỗng anh rút trong túi quần ra cái điện thoại

- Không rảnh ở lại đây với anh

- Đọc sdt của cô đi

- Làm gì?

- Đọc

- 016398xxxxx

Anh lưu sdt cô vào danh bạ với cái tên “Nhỏ rắc rối”

Xong cô chuồn thẳng về nhà. Anh cũng lên xe ra về

*****

Cô hí hục chạy vào nhà để đi làm cơm

Đập vào mắt cô là cảnh tượng di và dượng cô đang ngồi ăn..mì gói.

- Thừa..di dượng..con mới về

- Đi đâu tới giờ mới về zậy? - Di

- Dạ..con đi siêu thị mua đồ

- Zậy đồ con mua đâu? - Di

Cô nhìn xuống 2 bàn tay..cái túi thực phẩm cô mới mua từ siêu thị đâu mất tiêu rồi? Không lẽ..lúc nãy té rồi cãi nhau với anh xong cô quên mang về rồi?

Lần này cô no rồi.

Cuộc đời cô tới đây là chấm dứt ^^ Ông bụt làm ơn thương cô giúp cô đi tới siêu thị mang túi thực phẩm của cô về giùm đi. Cô nguyện ăn chay 1 tháng T_T

- Dạ..con

- Sao? Hay đi hẹn ai - Dượng

- Dạ hông có..con đi siêu thị thiệt mà

- Đi mua gì về? Hay đem 2 bàn tay không về - Di

- Con..lúc nãy có..con chó nhào tới cắn túi đồ của con. Con sợ di với dượng nể nên con..mới về trễ.

(Lý do hay v*)

- Lên lầu..đứng đứng đây mà chường mắt ta - Di

- Dạ..di với dượng ăn ngon miệng

Cô chuồn thẳng lên phòng.

Cô thấy mình thật bất hạnh, mồ côi cha mẹ lại còn bị người thân ăn hiếp. Cô muốn có cha có mẹ như người ta, muốn được nằm trong vòng tay ấm áp của mẹ, nằm trong sự che chở của cha..mà sao khó quá. Nước mắt cô lại chảy dài, cô nhớ lại những chuyện lúc nhỏ.

Reng..reng..reng

Điện thoại cô rung chuông làm cô thoát khỏi những suy nghĩ đó

Số lạ!

Cô chân chừ ít lâu làm cho người ở đầu dây bên kia nóng giận, cuối cùng cô cũng nhấc máy.

- Alo ai vậy?

-”Không nhớ tui sao?”

Giọng nói này..nghe quen quen

- Ai vậy?

-”Cái áo”

- Là anh à? Cái tên này..muốn chết hay sao mà gọi tui.

-”Đòi nợ đây..chừng nào trả nợ?”

- Haizz..mệt anh quá. Muốn gì?

- “Để sau đi..bây giờ tui muốn biết nhà cô ở đâu.”

- Biết để làm gì?

- “Con người cô thiếp là..tui muốn biết nhà cô để tui tới đòi nợ chứ gì nữa”

- Nè..sao lúc nào anh cũng giỡn vậy? Có cái áo mà cũng tính toán khắt khe quá

-”Tui là vậy? Sao, bây giờ muốn sao đây. 1 là tui tới nhà đòi nợ, 2 là nghe lời tui”

Cô im lặng suy nghĩ. Chết rồi, bây giờ tính sao đây.

- Nghe lời anh á? Còn lâu

-”Vậy tui tới nhà cô”

- Không được

-”Vậy nghe lời tui”

- Haizz..tui chỉ được làm những việc vừa sức thôi.

- “Ừ..ok 1 tháng nhé”

- Ừ 1 tháng

-”Ok pair”

Tít..tít..

Cô bức lắm rồi..chỉ muốn quăng cái điện thoại bỏ nhưng..sợ hư. Cô ước có cỗ máy thời gian để quay về lại lúc còn ở siêu thị, cô sẽ không đụng chạm đến anh và sẽ không có chuyện điều kiện gì ở đây hết. Cô trách mình không có mắt mới đi đụng phải anh.

Cô leo lên giường..nhắm mắt lại.

Ting..

Có tin nhắn! Đăng bởi: Pun Admin

Bí mật nhé ^^

*****

Đã 6h sáng. Thứ 2

Anh đã thức dậy và chuẩn bị xong rồi. Anh diện cái áo trắng có bầu cổ và khuy tay là màu sọc đỏ đen. Quần đen dài, giày adidas trắng có sọc đen. Tóc màu bạch kim. Trông anh thật..lãng tử. Anh lấy cái cặp vai chéo đeo vào sau đó xuống ăn sáng.

Còn cô thì...cô đang nằm trên chiếc giường êm ái. Đồng hồ reo liên tục làm cô bức mình nên cô thức dậy để chuẩn bị.

Cô diện chiếc áo trắng có bầu cổ và khuy tay là màu sọc đỏ đen. Váy đen ngắn, giày cao cổ màu trắng. Tóc cô thắt bím và cài cái nơ màu hồng cánh sen. Trông cô dễ thương lắm. Cô lấy cái cặp 2 vai đeo vào và đến trường .

(Mọi người thấy kì không? Đồng phục của cô và anh giống nhau lắm, nhưng cô và anh học trường khác nhau mà..vậy thì sao mà đồng phục giống nhau thế kia?)

Đơn giản lắm.

Anh đang ngồi trên xe và dc bác quản gia chở tới trường.

- Ông sắp xếp hồ sơ để tui vào học trường Diamond - Shine Dream chưa? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh...nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

- Dạ rồi thưa cậu..ông hiệu trưởng đã đồng ý và nói cậu có thể bắt đầu đi học từ bữa nay.
- Còn..cô ta?
- Dạ rồi luôn. Lai lịch hồ sơ của cô ấy cũng đã dc tui điều tra và ghi chép lại. Nếu cậu cần đọc thì tui sẽ đưa cho cậu
- Ngay bây giờ
- Vâng

Bác quản gia lấy trong túi ra cuốn sổ tay nhỏ và đưa cho anh

Anh mở ra và đọc..

*****

Trong khi những người khác thì dc cha mẹ chở đi học hoặc là có xe riêng thì cô lại phải lết bộ đi học. Cô ngán lăm những vấn phải đi.

Anh đã tới trường , vừa bước xuống xe thì anh đã là tâm điểm chú ý của các cô gái và các “cô trai” (3d đó ^^)

- Người gì đâu mà đẹp trai quá đi..ước gì anh ấy là bạn trai mình
- Không biết anh ta có bạn gái chưa nữa..haizz
- Chối ôi..trai đẹp kìa mấy má ơi
- Đã đẹp mà còn lạnh lùng nữa, đúng là mẫu người của lòng tao rồi tụi mày ơi..

Đó là những câu nói tiêu biểu khi anh vào trường. Và trường này cũng vậy, cũng hám trai như thường .

Anh đi theo sự hướng dẫn của bác quản gia và chú bảo vệ để đến phòng hiệu trưởng .

* Tại phòng hiệu trưởng

Ông thầy hiệu trưởng đang ngồi trên ghế. Cửa phòng mở ra, anh bước vào.

- Chào cậu

Thầy hiệu trưởng đứng dậy và chào anh.

- Chào thầy

.....

Sau khi đã trao đổi xong. Anh bước ra ngoài và dc bác quản gia đưa lên phòng học.

Đã 6h30.

Cô mới lết tới trường . Thật ra nhà cô cũng ko xa trường lắm, vì lý do cô vừa đi vừa la cà nên mới lâu.

- Sao đi trễ quá vậy má?
- Đi ghẹo trai há gì mà lâu ghê vãi linh hồn.

(Xin lỗi..Pun cũng có nói vài câu tục tũn. Mong mọi người bỏ qua)

Cô đã nghe được giọng 2 con bạn thân rồi . Đó là Thu Đình và Thiên Ngân - bạn học cùng lớp với cô từ lớp 7 tới 11.

*****

Lâm Thu Đình

Học chung cô. T.Đình cao 1m60

Ngoại hình khá giống cô.

Cha mẹ T.Đình là chủ của tiệm may mặc khá lớn nên cô cũng thuộc dạng giàu có.

Tính tình : Giốn nhây. Nhưng khi giận là T.Đình không nể ai cả

*****

Huỳnh Ngọc Thiên Ngân

Học chung cô. T.Ngân cao 1m67

Ngoại hình khá giống cô nhưng tóc ngắn hơn

Cha mẹ T.Ngân là giám đốc của công ty điện tử. Và gia đình cô cũng rất giàu

Tính tình : Hay nóng tính và nạt nộ. Nhưng chơi rất tốt với bạn bè

*****

- Tao không rãnh mà đi ghẹo trai.. Chỉ có trai ghẹo tao thôi, tụi mày biết chưa? - cô

- Ồ..có lắm- Ngân

- Có chó ghẹo mày thì dc..há há há há - Đình

Cô bỏ lên lớp..Đình và Ngân đi theo sau.

Cô vừa vào tới lớp thì..ôi thôi. Cái lớp gì đâu mà đông nghẹt người, toàn là nữ sinh. Cô gáng chen chân vào lắm mới vào tới dc chỗ ngồi

Cái gì thế kia??

Người trước mặt cô là....

- Sao anh..lại ở đây ? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Người đang ngồi trên bàn của cô..là anh. Và xung quanh là nhiều nữ sinh đang quây quanh.

- Nè..nói đi. Sao anh lại ở đây?

- Đây là trường của cô à? Tôi học ở trường này thì tui ở đây thôi. Có gì à?

Anh trả lời cô bằng vẻ mặt lạnh lùng làm các nữ sinh mê mẩn và..làm cho cô tức điên lên. Cô chỉ muốn đánh vào mặt anh cho hả giận. Liếc anh xong cô bỏ đi ra ngoài, ra tới cửa cô bị Ngân và Đình níu lại.

- Ê sao lớp mình đông đúc quá vậy ta? - Đình

- Hình như tao nghe nói là có hot boy chuyển đến trường mình đó - Ngân

Cô nghe mà muốn nôn. “Hot boy” sao?

- Mất thẩm mỹ của tụi mày có vấn đề gì không vậy? Cái tên đó mà là hot boy à - cô

- Mày gặp hot boy rồi hả Tú Anh? - Ngân

- Hot cái đầu mày chứ hot. Nhìn như 3d giáng trần vậy đó mà hot cái gì - cô cốc vào đầu Ngân

- Ô..trên trang của trường cũng có đăng tin lên nữa kia, trên mạng xã hội cũng có luồng - Đình

- Tin gì? - Cô + Ngân

- “Hot boy Phạm Minh Nhựt từ trường Quốc Tế chuyển xuống trường Diamond - Shine Dream“. Là tin đó đó, rồi còn kèm theo tám ảnh nữa. Còn trên mạng xã hội thì cũng là do mấy đứa con gái bịa ra thôi. Chắc cũng chẳng có gì hay ho đâu mà like với chả tus. - Đình

- Tao thì lại nghĩ chắc chàng hot boy đó rất đẹp trai - Ngân

- Nào mấy nhét bông gòn zô à? Không đẹp trai thì mang tiếng hot boy làm gì - Đình

- Ồ ha.. - Ngân

- Tao mệt tui mầy quá. Chỉ vì cái tên thôi tha đó mà bàn tán loạn cả lên, chẳng ích lợi gì cả - cô - Bây giờ đi ăn đi thì sướng hơn rất nhiều. Hehe

- Sắp zô học rồi còn ăn cái gì nữa hả má? - Ngân

Cô nhìn Ngân rồi liếc xuống tay Đình.

6h42.

Còn 3' nữa là zô học.

Cô nắm tay lói Đình và Ngân lên lớp.

*****

11A1

Học sinh đã vào chỗ ngồi. Cô giáo bước vào lớp.

- Các em.. Lớp chúng ta có học sinh mới, bạn này rất đặc biệt đó nha. Các em biết bạn đó không? Bạn đó tên là..

Cả lớp cất lời cô.

- CÔ ƠI TUI EM BIẾT HẾT RỒI..CÔ KHỎI CẦN GIỚI THIỆU LÀM GÌ CHO TÓN HƠI TÓN SỨC TÓN NƯỚC MIẾNG NỮA.

Bà cô giáo bị quế muốn độn thổ luôn nên tìm cách cho đỡ quế.

- Thôi dc rồi. Mời em học sinh mới lên đây.

Cô quay xuống ngó quanh lớp. Không thấy ai bước lên nên mời thêm 1 lần nữa...vẫn không thấy

Cả lớp đang nhìn anh và cô. Anh phá cô và giựt tập của cô nên cô giựt lại. Cuối cùng 2 người ưỡn nhau luôn.

- Tập của tui mà..tra coi. Anh đừng có mà zô zuyên quá

- Qua bên bàn của tui thì tui lấy

- Nè anh đừng có mà ngang ngược nha. Bàn của tui anh qua ngồi chung tui đã không nói gì rồi, anh còn phân chia 'lãnh thổ' nữa, đã vậy của anh còn nhiều hơn của tui. Bây giờ còn lấy tập của tui nữa.

- Tập của cô qua bên bàn của tui thì tui lấy thôi. Có ý kiến gì à?

Cô giáo từ trên bục bước xuống. Cả lớp cũng ngó xuống nhìn anh và cô

Rầm.. Đang bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Cô đập bàn, anh vẫn thản nhiên cầm cuốn tập của cô lật từng trang

- Trà đây..

Cô giờ tay giựt lại cuốn tập. Anh càng giờ lên cao hơn làm cô với không tới, cô bị vấp cái bàn nên ngã vào người anh.

Ồ ồ....

1 tiếng ồ kéo dài. Bà cô giáo tiến lại gần anh và cô

- 2 cô cậu đang làm gì đấy? Có biết đây là đâu không

Cô đỏ mặt vội đứng lên cầm cái cặp qua ngồi cùng Ngân. Anh vẫn lạnh lùng nhưng trong lòng có cảm giác gì đó ..vui lắm

- Chỉ là sợ ý thôi.. - cô vẫn còn đỏ mặt

- Hay là muốn ôm tui? - Anh nói rất thản nhiên

- Không có..không bao giờ có vụ đó đâu - Cô

Cô lôi tập sách ra để lên bàn

Đến bây giờ cả lớp và bà cô vẫn còn sững người.

Nhiều lời bàn tán nổi lên..

- Các em im lặng. Chắc chỉ là bạn Tú Anh sợ ý bị té thôi, hên là bạn không sao. Thôi nếu các em đã biết bạn mới rồi thì chúng ta bắt đầu tiết học nhé. Các em lấy vở bài tập lần trước cô giao ra đem lên đây nộp.

Cô vẫn còn đỏ mặt..thả bị té ụp mặt xuống đất gây rầy cho rồi còn hơn là té vào người anh để rồi nhận lại bao nhiêu lời bàn tán.

- Ê.. - Ngân lay cô

Cô không nói gì và không để ý tới lời Ngân nói mà cứ lằm bằm 1 mình.

- Ê..Tú Anh. Con quý, có nghe hong vậy?

Ngân nhéo vào bên hông của cô. Cô đau quá bèn giật mình

- Úi..đau.

- Bây giờ lo nghĩ gì vậy?

- Không có gì đâu.

Ngân nhìn xuống đồng tập sách cô lấy ra.

- Mà có bị nóng không vậy Tú Anh?

- Sao?

- Đang học môn Toán mà lấy Sừ ra làm chi vậy má?

Cô nhìn xuống. Ồ ha, cô lấy lộn tập rồi.

- Còn mớ đang nằm trên người hot boy hả? Haha

Con quý Ngân. Cô bị như vậy mà còn chọc nữa

- Mà vui lắm à? Cái tên đó có gì mà tui mà ham quá đi

- Đẹp trai nè..nhà giàu nè..và

Ngân chưa nói hết câu đã nghe cô giáo thúc giục cả lớp

- Các em nộp bài mau lên, còn thiếu vài bài

Cô ngỡ ngác không biết bài gì thì Ngân đem tập lên nộp

- Ủa..gì vậy trời?

Cô gắng moi não ra coi là bài gì..để nhớ coi.

Má oi..chết rồi

Bài tập toán cô giáo giao, cô vẫn chưa làm. Ai không làm thì sẽ bị phạt

Cô đang rối thì bị anh chọc phá.

- Nè..tui không ngờ cô lại có máu “ba lăm”.

(Máu ... dê đó..^^)

- Anh nghĩ sao vậy? Chỉ là tui bị té thôi, cho vàng tui cũng không dám đụng đến anh đâu. Đừng có mà tưởng bở

- Vậy thì cho kim cương chắc cô sẽ dám đụng.

Cô liếc anh xong không nói gì. Anh phì cười nhưng đã nhanh chóng giữ lại thái độ trầm lặng, lạnh lùng.

- Còn thiếu 1 bài nha các em..bạn nào chưa nộp vậy?

Cô giáo đứng lên ngó xung quanh lớp.

Chết cô thiệc rồi..

Cô đứng lên rụt rè..

- Dạ..em

- Sao không nộp?

- Em..em quên làm

- Đi học có quên mặc quần áo không? Đi học có quên xin tiền không? Mà tại sao đi học quên làm bài tập

Bà cô tuôn 1 tràng ra làm cô nhức đầu

- Em..em xin lỗi.

- Hết giờ em ở lại vệ sinh lớp cho tui. Cả lớp tiếp tục học bài

Cô ưỡ oải gục mặt xuống bàn.

== Pun xin chúc các bạn thi dc điểm cao hết nha. Trường Pun thi xong rồi á, khoẻ ghê. Mong các bạn đã đọc truyện của Pun và các truyện trên goctruyen nè . Yêuuuuu 3 Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Trôi qua 2 tiết học và đã đến giờ giải lao. Cô ưỡ oải cất tập sách vào học bàn.

- Ê..đi mua gì ăn không? - Đình tiến lại gần cô và Ngân

- Đi chứ sao mà không đi được - Cô

- Thì đi nè..hết giờ là khổ đó - Ngân

Ba cô gái bước ra khỏi cửa lớp

- Tú Anh..

Cô nghe có tiếng gọi tên mình nên quay lại, người gọi cô không ai khác chính là anh.

Cô quay đầu bước đi mà không thèm trả lời

- Tui tới nhà cô nhè..

Cô đứng sựng lại..

- 2 tui mầy đi trước đi, chút tao đi sau. - cô

- Ủ. Vậy tao với Đình xuống trước - Ngân níu tay Đình lôi đi

Cô đi lại gần bàn anh ngồi

- Có gì không?

- Đương nhiên là có..

- Nói đi để tui còn đi ăn nữa

- Mua đồ ăn giùm tui

- Cái gì? Anh đang nằm mơ giữa ban ngày hả, khi nào có giấy chứng nhận tay chân anh bị liệt thì tui sẽ mua giùm anh. Còn bây giờ thì..không và không

- Vậy còn món nợ cô đã nợ tui thì sao..? Định quyt à

Cô đơ luôn.. Cô đã nói là sẽ nghe lời anh trong vòng 1 tháng, không lẽ cô quyt? Nếu cô mà không nghe lời thì anh sẽ tới nhà cô, lúc đó còn thê thảm hơn nữa.

- Bây giờ có đi mua hay là không?

- Đi thì đi..mua gì?

- Gì cũng được

- Tiền đâu?

- Tiền của cô đó..có vài đồng bạc lẻ mà cũng không móc ra được à?

- Tui không ngu dại gì mà móc tiền ra cho anh đâu..đưa tiền đây

Anh đành đưa tay vào túi móc ra tờ 500k đưa cô.

- Cầm..thiếu thì lại lấy thêm

- 500k mà thiếu á???

- Ai biết được cô, lỡ cô chơi xỏ tui, cô đi mua nguyên một nồi mì, một hồ nước thì lấy đâu ra tiền mà trả.

Cô vùng vằng bỏ đi..anh cười.

*****

Dưới căn tin

Học sinh tụ tập ở dưới mua quà bánh, nghỉ ngơi sau 2 tiết học mệt mỏi. Và cả giáo viên cũng vậy.

Cô lê lét từng bước chân đi tìm Ngân và Đình

- Đâu rồi trời? 2 con quý đó hông lẽ đi trốn trong nhà wc hay sao mà tìm hoài ko thấy zậy nè

A...kia kia. Thấy rồi

Cô tiến vào bên trong, chỗ Ngân và Đình đang ngồi.

- Mà làm gì mà bây giờ mới xuống đi? - Đình

- Tao lấy tiền - cô

- Hay là đưa quà cho hot boy? - Ngân

- Đưa cái đầu mày í..lúc nào cũng hot boy hot boy. Bộ sống mà thiếu hot boy là mày bị ung thư hả? - cô

- Tao không có ý đó..tao chọc mày chơi thôi. Làm gì dữ - Ngân

- 2 mày ăn gì? - Đình

- Xúc xích, kem bơ rắc cốm vào và thêm chút socola - Ngân

- 2 phô mai que, 1 phần cơm gà cho thật nhiều ớt. 1 ly trà đào và 1 ly cafe đen không bỏ đường. Hehe - cô

Nói xong, Ngân và Đình nhìn cô không chớp mắt

- Mày bị gì vậy?

- Mày ổn không? Hay là tao đưa mày xuống y tế nha

- Không cần đâu, tao ổn - cô xua xua tay làm như không có gì

- Ủ.. Tao đi mua cho - Đình

Sau khi Đình rời đi thì Ngân cũng đi luôn

- Ê chờ tao chút, tao đi wc cái nha - Ngân

- Ủa bỏ tao 1 mình à? - Cô

- Xiu tao lại liền - Ngân dọt đi về hướng phòng wc

Cô ngồi 1 mình.

- Chào chị

Có tiếng của 1 người con gái. Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Cô ngẩn mặt lên nhìn..là 1 cô gái có mái tóc dài suôn mượt, gương mặt như baby, nói chung là rất đẹp.

- Em ngồi với chị được không ạ.?

- Ừ em - cô - Em tên gì?

Cô gái kéo ghế ra ngồi

- Dạ em tên Minh Thư, em học lớp 10A2 á chị

*****

Trần Minh Thư

16 tuổi.

Là hot girl khối 10

Con của gia đình giàu có làm nghề kinh doanh vàng.

Xinh đẹp, nhưng tính nết thì...Đề sau thì biết ha

*****

- À.. - cô

- Chị tên gì vậy? - Thư

- Chị tên Tú Anh, lớp 11A1 đó em - cô

- Chị học giỏi ha.. - Thư

- Em cũng học giỏi mà - cô

- Dạ..hihi

- Hi

Cô cười nhẹ. Thư cũng cười lại với cô nhưng cô đâu biết dc có chuyện gì sắp phải xảy ra. Đòi ai biết dc chứ ngờ

Đình từ xa tiến lại với linh kính các túi bên 2 tay.

- Tới rồi đây - Đình đặt các túi lên bàn

- Wow...ngon quá - cô

Đình nhìn Thư. Thư cười, nhưng Đình thấy không mấy có thiện cảm với Thư. Nhìn Thư có nét gì đó rất...

- Ngân đâu? - Đình

- Nó đi wc, mà nãy giờ chưa thấy nữa. Chắc ngủ ở trong đó lương rồi - cô

- Chào chị..hi - Thư

- ùm..chào - Đình

Ngân từ xa tiến lại.

- Có gì ăn chưa? - Ngân lục lọi mấy cái túi

- Mày rửa tay chưa đó? Chưa rửa tay mà cầm ăn đi, bị mấy con trùng bò vô bụng mới biết hậu quả - cô

(Thông báo quan trọng: Xin lỗi các bạn nhiều lắm. Chỗ mình ở đang bị ảnh hưởng của cơn bão số 16 nên người ta thông báo sẽ cúp điện mấy ngày có khi là hết bão thì sẽ mở lại điện. Nhà mình đang chuẩn bị chống bão nên mình ko viết tiếp cho các bạn dc. Mình mong các bạn thông cảm cho mình nha. Mình hứa qua bão mình sẽ bù cho các bạn sau. Cảm ơn) Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

(Bão đã đỡ hơn rồi nha..và xã đã mở lại điện rồi nên mình sẽ viết tiếp nè.)

- Tao rửa tay rồi - Ngân
- Tao tưởng mày chưa rửa mà đã ăn rồi - cô
- Nghĩ sao dị má? Con đẹp chứ con đâu có ở bẩn đâu - Ngân
- Ồ - cô

Thư cứ nhìn cô hoài. Đình thấy có gì đó ko ổn nên lôi cô và Ngân lên lớp để lại cô gái đứng ở đó nhoen miệng cười nham hiểm.

*****

11A1

Anh đang ngồi trong lớp mà đói muốn thật lười. May là cô bước vào lớp và tiến đến chỗ anh, anh nhanh chóng lấy lại phong độ và ho một tiếng

- Định để tui chết đói thì cô mới vừa lòng à? - anh
- Tui ko có ý đó, chỉ là đông quá nên mua hơi chậm trễ tí thôi. Mà trễ chút cũng đâu có sao, bộ anh đói lắm rồi đó hả? - cô đặt mấy cái túi lên bàn

Anh không nói gì. Cô bèn lấy 2 cái túi đưa anh

- Của anh đó
- Ừm..cô có bỏ thuốc xỏ vào không đó?
- Không ăn thì đưa lại tui ăn..

Cô giựt lại. Anh cũng giựt, cuối cùng giựt qua giựt lại

- Ấy ấy..cô làm gì thế? Đương nhiên là tui ăn rồi

Cô cười thâm trong bụng. Hehe, ăn đi rồi anh biết.

Anh bắt đầu thưởng thức com và cafe..

Sao com..cay quá?

Rồi cafe thì..đắng quá vậy nè?

Anh cứ ăn như có vẻ ngon lắm, cô thì sừng sốt. Ko lẽ Đình mua lộn hả trời?

- Ngon không? - cô

Gật đầu

- Thật chứ? - cô
- Ừ. Ngon lắm - anh

Zậy là chắc Đình mua lộn thiệt rồi. Lần sau phải do chính tay cô mua mới được

- Ăn không? - anh đưa miếng com lên, cô há miệng ra.

Nhoàm..

Có vị gì..sao mà..cay cay..tê tê

- Plề..cay quá. Nước đâu - cô đổ mặt tìm nước

Anh đưa ly cafe cho cô

Ừc..phụt

- Đắng quá zậy? - cô lạch bạch chạy đi ra ngoài tìm Ngân và Đình xin miếng nước.

Anh cười hả hê, cô dám chơi xỏ anh. Bây giờ thì “ Gậy ông đập lưng ông”.

Mà thấy vậy cũng tội cô quá. Mà lý do cô có mua thức ăn nhưng cô đã ăn hết lúc ở căn tin rồi nha.

Anh lấy điện thoại ra nghe nhạc và nhắm mắt lại ngủ.

Sau khi đã dập tắt con cay và đăng thì cô lên lớp tìm anh tính sổ. Vừa bước vào, đập vào mắt cô là anh đang nằm chân để lên bàn, đeo headphone nghe nhạc và ngủ. Trông anh...đẹp trai quá. Đúng là soái ca.

Ồ mà cô đang nghĩ cái gì thế? Cô tự nhéo má mình để tỉnh mộng. Nghĩ sao cô lại đi mê cái tên đó được.

Đã hết giờ ra chơi. Học sinh lại ủa vào lớp để học tiếp tục. Trong giờ học anh cứ lo ngủ mà không biết rằng mọi con mắt đều đổ dồn vào anh. Trong đó...không có cô đâu nha. Và mình xin nói thêm là tiết 1-2 là do cô ngại nên ko ngồi gần anh dc, còn chỗ ngồi thật sự là cô ngồi chung bàn của anh lương nha, cô đôi chỗ ko xin phép nên bị lớp trưởng mời về chỗ cũ ngồi. Bây giờ mình vẽ sơ đồ lớp nè

Bàn giáo viên _____Bảng

Hs/Hs __ Hs/Hs __ Hs/Hs __ Hs/Hs

Hs/Hs __ Hs/Hs __ Đình __ Hs/Hs

Hs/Hs __ Hs/Hs __ Hs/Hs __ Hs/Hs

Hs/Hs __ Ngân __ Hs/Hs __ Hs/Hs

Hs/Hs __ Hs/Hs __ Hs/Hs __ Hs/Hs

Anh/Cô __ Trống __ Trống __ Trống

Anh và cô ngồi bàn cuối tổ 4. Ngân thì bàn thứ 4 tổ 3 và Đình thì bàn thứ 2 tổ 2.

*****

Có gì không hiểu thì mấy bạn ib fb và zalo mình nha.

Fb : Trần Châu

Zalo: 01639877130 (Ko gọi nha.)

*****

Đang học tiết Văn

Cô đã chán môn này lại còn chán thêm ông thầy dạy. Bởi vì ông thầy này rất hay bắt học sinh chép bài phạt. Cô đã từng bị phạt, chép muốn gãy tay nên cô rất hận thù ông thầy này nên cứ đến tiết là cô không chép bài mà cứ làm việc riêng.

Cô lấy tập nháp ra vẽ vời. Anh đang ngủ rất ngon thì bị miếng giấy vo cục lại bay thẳng vào mặt. Và người vo miếng giấy và ném ko ai khác chính là cô.

Anh thức dậy dụi mắt. Cô nhìn anh hời hợt và nhìn anh bằng vẻ mặt cún ngoan, hy vọng anh không làm gì cô.

- Ai ném giấy vậy? - anh

- Tui...xin lỗi - cô

- Nghịch quá.. - anh

- Xin..xin lỗi mà - cô

Anh và cô nói chuyện rất nhỏ nên không gây dc sự chú ý của mọi người. Anh nhovn miệng cười gian và kéo cô vào sát người anh, cô ngây thơ không biết gì.

- Giờ muốn sao? Còn nghịch nữa không, hay là muốn.. - anh đưa mặt mình vào sát mặt cô.

Thình thịch..thình thịch.

Gần đến nỗi cô có thể nghe dc nhịp tim của anh. Cô đỏ mặt vội đẩy anh ra nhưng anh đã kịp vòng tay qua eo cô và kéo cô vào sát hơn nữa.

- Bỏ..bỏ ra - cô chống cự

- Nói đi, còn nghịch ngợm nữa không? - anh nói nhỏ vào tai cô làm cô nhột lỗ tai quá...haha.

- Không..không đâu, bỏ ra đi mà. Người ta nhìn là chết tui - cô

Cô và anh nói chuyện rất khê nên ko ai nghe dc.

- Vậy bỏ ra..còn có lần sau là không tha đâu nha. - anh buông tay ra

Cô bèn nhích qua chỗ ngồi. Mặt cô đỏ như gấc và cô vẫn còn sợ anh. Cô quay qua nhìn anh xong cúi đầu vào cuốn sách.

Cô ngồi im thin thít và không dám hó hé tiếng nào. Anh cười thâm trong bụng và nghĩ thầm

- * Đã có cách phạt cô rồi ^.^* 3 tiết học trôi qua. Cô vẫn rất ngoan và học bài chăm chỉ, lâu lâu còn..quay qua nhìn anh nữa.

(Bù rồi nha.. ^^ Pun viết mấy cảnh lãng mạn không dc hay cho lắm. Thông cảm nha) Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Đã hết giờ học.

Học sinh các lớp thu dọn tập sách để ra về. Ai cũng hào hứng cả, trừ cô. Cô lê lét từng bước chân mệt nhọc đi xuống cuối lớp tìm cây chổi.. Ngân và Đình đi đến gần cô

- Có cần tao giúp không? - Đình

Mắt cô sáng rực lên

- Có

- Tự làm đi..haha - Đình khoát tay Ngân ra khỏi lớp

- Biến hết đi - Cô lấy cây chổi trong tay ném ra ngoài cửa

- Vứt cây chổi đi rồi lấy gì mà quét? - Anh từ ngoài cửa bước vào, tay cầm theo cây chổi của cô

Cô giật lại cây chổi quơ bốn phương tám hướng. Anh phì cười

- Quét đoàn hoàng coi, tin tui méc cô không? - anh

- Chấp anh méc luôn đó, thứ điên - cô

- Nói gì nói lại xem nào?

Anh đi lại gần cô, cô nuốt nước bọt nhìn anh. Anh cười, nhưng..gian lắm

- Có..có nói gì đâu

- Chắc chứ? Này cô mạnh miệng lắm mà, sao bây giờ không nói nữa đi

- Tui..tui đi quét lớp đây. Không thôi cô giáo la tui

Cô vội bỏ đi nhưng anh đã kịp nắm tay cô lại

- Bỏ đi à? Đâu có dễ

Anh vút cái cặp trên người anh xuống đất, vén tóc lên cho cô

- Nóng không?

- Không..không đâu. Bỏ tay tui ra đi mà

Anh đẩy cô vào tường, 1 tay anh vịn tường, còn 1 tay bỏ vào túi quần.

Trông anh như con sói già đang muốn ăn thịt con thỏ bé nhỏ

- Tú Anh?

Anh kêu tên cô, nghe sao mà..rợn người

- Sao...có gì hả?

Cô run run, cô bắt đầu sợ hãi.

- Ngược mặt lên - Anh ra lệnh

- Làm gì? - cô vẫn run

Anh dùng tay nâng cằm cô lên. Mặt anh kề mặt cô, tim cô đập nhanh hơn. Có khi muốn nhảy ra bên ngoài

- Mặt dính gì nè..sao không chùi ra? - Anh đưa tay lên lau mặt cho cô.

Phù..hết hồn

Cô thở phào nhẹ nhõm

- Sao zậy? Tưởng tui làm gì cô à

- Không

- Cô nằm mơ đi nhé..hạng con gái như cô không xứng đáng với thiếu gia như tui đây đâu. Haha - anh cầm cái cặp bỏ lên vai rồi bước đi.

Cô nhìn theo bóng anh..

Giết người không ở tù là cô giết anh lâu rồi nhé. Đừng thấy cô hiền mà ăn hiếp

- Cái tên đó đi học bỏ quên cái não ở nhà hay sao í..hành động không giống người bình thường tí nào, tốt nhất là nên tránh càng xa càng tốt - cô cầm chổi quét tiếp.

Thư từ ngoài chạy zô

- Chị Tú Anh

Cô quay qua nhìn, ra là Tú Anh. Tưởng cái tên “để quên não” chứ, nếu là cái tên đó chắc cô sẽ được vinh danh là “phù thủy” có phép thần là cây chổi không cánh mà bay. ^^

- Sao em?

- Chị bị phạt à?

- Ủa em

- Tội chị quá, mấy chị kia đâu rồi?

- Bạn chị đó hả?

- Dạ

- Tụi nó đi đâu rồi em

- Sao mấy chị đó không làm tiếp chị?

- Chắc tụi nó bận thôi

- Em làm tiếp chị nhé
- Sao em không về?
- Dạ chút nữa em về

Thư hăng hái chạy xuống phía dưới lớp cầm chổi lên quét tiếp cô. 2 người vừa trò chuyện vừa quét.

- Mà chị nè
- Sao em?
- Chị có bạn trai chưa?

Cô dừng người

- Không bao giờ nha em.
- Sao zậy chị?
- Chị chưa thích đâu, bây giờ lo học cái đã. Lớn đi rồi hà tính tới mấy chuyện đó
- Em nghe mấy anh chị kia nói chị nào đó ngã vào anh hot boy lớp 11A1. Chị biết ai không? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Cô vội đỏ mặt

- Sao em lại hỏi vậy?
- Thì em nghe mọi người nói nên em tò mò tí thôi mà. Với lại chị học lớp 11A1 nữa, chắc chị biết ai mà, nói em nghe đi

Thư cứ năn nỉ mãi làm cô bối rối lắm. Chẳng lẽ đi nói là cô hả? Haizz..cô im lặng hồi lâu

- Là ai vậy chị?
- Là chị

Thư cười, khoé môi cong lên nhưng nhanh chóng tắt đi.

- Sao lại là chị? Bộ chị thích anh ấy lắm hả
- Không, chỉ là chị bắt cần nên té trúng anh ta thôi
- À..dạ

Cô quét dọn lẹ lẹ xong xách cặp ra về

- Chị về nhé, cảm ơn em đã giúp chị nha

Nói xong cô dọt thẳng ra về, Thư cũng về luôn.

*****

Trên đường về

Cô lang thang đi trên vỉa hè. Cô cứ thần thờ và nhớ tới anh, cô cứ suy nghĩ về anh, từng câu nói, từng hành động của anh như in đậm vào trong tâm trí của cô.

Cô nhớ tới lúc anh đứng gần cô, nói chuyện với cô, lau mặt cho cô,.. Cô thấy anh cũng rất đáng yêu chứ không phải như lúc đầu cô nghĩ, anh là một con người không được bình thường ^^

Bỗng có một chiếc xe màu đen bóng loáng và “sịn” chạy tới trước con hẻm rồi dừng lại. Cô đứng khựng lại và nhìn, cửa xe mở ra. Cô biết là sẽ có 1 chàng công tử đẹp trai như soái ca từ trong xe bước xuống, công tử ấy sẽ mời cô đi dự tiệc và cầu hôn cô, và cô sẽ có cuộc đời sung sướng lắm. Cô cứ đưa cặp mắt nhìn. 1 chàng thiếu niên từ trong xe bước xuống. Thân hình chuẩn, tóc bạch kim, mặc đồng phục của trường cô nữa.

What? Đồng phục của trường cô hả

Chàng thiếu niên tiến lại gần cô. Cô bỗng ngờ không nói nên lời

- Nè, Tú Anh

- Lại là anh à?

Thì ra..là anh ^^ Hoàng tử trong mộng của cô là anh, ảo tưởng của cô đã bị anh dập tắt

- Ủ rồi sao?

- Không sao

- Mới đi học về đó à?

- Ủ

- Đi chơi không?

Mắt cô sáng rực lên

- Hà? Anh nói lại xem, đi chơi á?

- Ủ, đi mua sắm

- Đi đi đi đi

Anh bước lên xe trước. Cô cứ đứng nhìn mãi

- Sao không lên? Định đứng phơi nắng à

- Lên nè

Cô bước lên xe ngồi vào hàng ghế sau - cạnh anh

Chiếc xe từ từ lăn bánh ra lộ lớn.

Cô lấy tay bịt miệng lại

- Sao zậy? - anh

Cô lắc đầu

- Cô bị gì?

Cô vẫn lắc đầu

Anh lấy tay cô ra.

- Nói đi..bị gì?

- Tui..bị say xe. Khó chịu quá, khó thở nữa

Anh nhưn người ra mở cửa sổ của xe. Gió ủa vào, cô thấy dễ chịu hơn

- Sao rồi?

- Đỡ rồi

- Ủ. Đi xách đồ cho tui

Cái gì hả?

- Gì? Tui đi xách đồ cho anh á

- Ủ

- Nè anh nghĩ sao zậy? Não anh có vấn đề à, anh có biết làm vậy là hành hạ phụ nữ không, tui như vậy mà anh bắt tui đi xách đồ cho anh á. Anh đừng có mà nằm mơ, muốn thì anh tự xách một mình đi. Tui không rảnh mà đi xách đồ cho anh đâu, tui về đây. Mở cửa xe ra

Anh mở cửa ra cho vừa lòng cô. Cô định bước xuống

- Muốn tui què luôn à? Không dừng xe sao tui xuống

Anh im lặng. Bác tài xế liền hỏi

- Cậu ơi có cần dừng lại không?

- Chạy đi - Anh

- Dừng lại đi nè..bác ơi dừng xe lại. - cô nghịch ngợm

Bác tài xế như không nghe thấy lời cô nói và vẫn cứ chạy

- Mở cửa, dừng xe đi mà...aaaaaaaaaaaa

Cô giậm chân, đánh anh, rồi lấy tay đập cửa.

Anh im lặng và không nói gì, để mặc cô làm gì thì làm

Cô phá mệt quá nên ngồi xuống thở như ... người ^^

- Mệt chưa? - anh

- Mệt chứ sao mà không, anh thử làm giống tui đi coi mệt không. Lo ở đó mà nói

- Tui đâu rảnh mà làm giống cô. Tự làm tự chịu đi

Cô liếc anh xong ngồi im luôn

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Cô la hét ầm ĩ, bác tài xế vẫn như không nghe thấy gì

Anh nhướn người ra đóng cửa sỏ lại.

Cô bắt đầu thấy khó chịu

- Mở cửa đi

Cô lấy tay bịt miệng, mặt nhăn nhó khó chịu

- Thấy sao? - Anh nhìn cô

- Khó chịu..quá. Mở cửa ra đi mà, tui năn nỉ anh đó. - cô

- Muốn tiếp ôxi không? - Anh

Cô lật đầu lia lịa.

Anh kéo cô vào sát hơn, tay nâng cằm cô lên. Anh đặt lên môi cô một nụ hôn, cô mở mắt lau láu và nín thở. Còn anh nhắm mắt lại và hôn cô say đắm, cô vội đẩy anh ra nhưng anh siết cô lại chặt hơn khiến cô không nhúc nhích được. Mồ hôi cô toát ra vì khó chịu. Anh vẫn cứ hôn cô như không muốn buông tha làn môi mềm mại như cánh hoa anh đào của cô và càng đi sâu vào nữa.

Anh nhắm nháp môi cô như đang mút kẹo, cô chịu hết nổi liền dùng hết sức đẩy anh ra.

- Ừm

Anh dừng lại hành động đó và buông tha cho cô. Cô thở nhanh và gấp, anh cũng vậy nhưng anh không thở tới nỗi muốn truyền ôxi như cô.

- Anh..cái đó - cô nói như không muốn ra hơi

Anh nhìn cô cười nhẹ

- Không tệ ha

Cô tặng anh một bạt tay vào mặt. Cô nhìn anh bằng đôi mắt ngán lẹ, mặt cô hồng hồng, 2 gò má ửng đỏ lên.

- Anh..

Cô nói xong oà khóc nức nở

Anh kêu bác tài xé dừng xe lại rồi cho bác tài xé xuống xe để anh nói chuyện với cô.

Cô vẫn khóc

Anh không làm chủ được bản thân liền ôm cô vào lòng

- Nín đi, sao khóc?

- Anh..hic. Nụ hôn đầu đời..của tui mà..

Anh cười và lau nước mắt cho cô

- Nín đi

Cô đánh anh thùm thụp, anh cầm chặt 2 tay cô lại.

- Cho xin lỗi, tui dẫn cô đi mua sắm, chịu không?

Anh bắt đầu mua chuộc cô, cô đã nín khóc

- Miễn phí nha

- Ừ

- Tui mua gì cũng được phải không?

- Ừ

- Mua hết tiền của anh cũng được?

- Ừ

Cô vui sướng đến tột độ. Anh cười để lộ ra hàm răng khênh trắng tinh.

- Đừng khóc nữa nhe

- Biết rồi..hihi

Anh gọi bác tài xé tới và chở đến Siêu Thị.

Trên xe cô ngồi không yên, cứ hỏi anh cái này, rồi hỏi cái kia làm anh phải trả lời miết. Nào là

- Anh dẫn tui đi nha, không thôi tui lạc đường
- Ở đó có món gì ngon?
- Nước nào ngon?
- Anh thấy tui hợp với đồ kiểu nào để tui mua?

Sau khi bị cô nói dài cho nghe thì đã tới siêu thị.

Anh và cô tiến vào trong còn bác tài xé lái vào khu giữ xe.

Cô đi mà cứ la cà hết gian hàng này đến gian hàng kia. Mua đồ này rồi mua đồ kia, cuối cùng người xách đồ cho cô là anh. Trong khi đó anh dự định là đưa cô đi để cô xách đồ giúp anh, bây giờ là do anh nên anh phải đi xách đồ cho cô. Ôi thiệt là thảm hại, biết vậy thì anh không mạnh động với cô đâu, chỉ tại cô nghịch trông đáng yêu quá nên anh..mới ra tay sớm hơn dự định ^^

Cô bắt anh đi mua đồ ăn vặt cho cô xong 2 người ngồi vào bàn.

- Ăn không?
- Ăn

Anh gỡ miếng gà rán nhét vào miệng cô, còn cô thì lấy miếng khoai tây chiên quơ quơ trước mặt anh hoài mà anh không chịu “táp”

Anh thì đẹp trai, cô thì xinh gái. 2 người này đi chung nên gây ra nhiều sự chú ý với mọi người xung quanh.

Anh thấy nhiều người nhìn anh với cô nên anh sẽ mạnh động luôn.

- Mắm nè.. - Anh lấy miếng shushi cá hồi quơ quơ trước mặt cô làm cô chưa kịp ăn thì anh đã quơ sang chỗ khác. Cô bức bối nên quyết ăn cho bằng được nên nhón người theo miếng shushi và há miệng chờ cắn. Còn anh thì cứ quơ và quơ đến gần mặt anh. Và..

Chụt Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Và thế là môi chạm môi. Những người xung quanh xém mắt máu vì “cặp đôi” này. Cô liền ngồi lại chỗ cũ và mặt cô đã ửng đỏ lên vì ngại. Anh cười thâm trong bụng vì đã gây được sự chú ý đối với những người xung quanh. Hình như hôm nay anh đã mạnh động quá nhiều, trong lớp, ngoài đường phố và cả trong siêu thị nữa.

Mà nói mới nhớ ra, anh cảm thấy vui vui sao á. Vì được đi gần cô và..hôn cô nữa. Không phải hôn một lần mà là rất nhiều lần. Và còn được ôm cô nữa, cảm xúc của anh bây giờ vui khó tả được.

Đang vui bỗng anh nhìn về hướng cửa chính, mặt anh khó chịu hẳn. Anh cầm tay cô dắt đi ra khỏi siêu thị bằng đường cổng sau. Cô ngớ ngác chẳng hiểu gì thì cô nhớ lại là đã bỏ quên túi đồ cô mới mua, cô vội gỡ tay anh ra rồi chạy vào trong. Anh liền chạy theo cô.

Cô chạy tới chỗ cô ăn lúc nãy và lấy lại được cái túi. Cô định đi về chỗ anh thì bị một thanh niên nắm tay cô lôi đi, cô hốt hoảng không biết ai vì người thanh niên này cao cũng cỡ anh, mặc nguyên bộ đồ màu đen nhưng rất bụi. Hắn ta đeo khẩu trang nhưng ánh lên đôi mắt lạnh lùng đến tận độ và nhìn rất đáng sợ. Hắn vẫn cứ dắt cô đi và đi ra tới khu giữ xe mặc cho cô la hét và giãy giụa. Cô làm rớt mấy cái túi tại khu giữ xe

Còn anh thì chạy vào trong, không thấy cô. Anh cứ đưa mắt nhìn xung quang hy vọng rằng sẽ thấy cô, hy vọng rằng cô chỉ ở gần đây và hy vọng rằng tên đó không thấy cô.

Anh cứ tìm cô và anh đã gọi điện huy động anh em đi tìm cô.

Còn cô thì bị bắt lên một chiếc xe và bị đưa đi. Tên kia khi đã đưa cô lên xe thì bỏ tay cô ra

- Nè anh là ai vậy? Sao lại đưa tôi lên đây.

Hắn ta im re và như không để ý lời cô nói

- Nói đi..nè. Anh là ai, hà?

Cô lay lay người hắn, hắn vẫn không nói gì.

Cô liền đánh hắn. Hắn quay qua nhìn cô.

- Anh là ai, sao lại bắt tui lên đây, tui không quen biết anh. Thả tui xuống

- Nói nhiều vậy? im tí đi

Chỉ một câu thôi, giọng nói này rất lạnh lùng và đáng sợ. Cô cảm thấy vắng bóng anh

- Thả tui raaaaaaa....mauuuuuuuuuuuuuuuuuu. Nếu không tui sẽ không tha cho anh đầuuuuuuuuuuuuuuuuuu

Cô hét vào tai hắn. Hắn liền đẩy cô ra, xem nữa là cô bị đập đầu vào cửa xe. Hắn rút trong túi ra cây dao bấm và chìa vào cô

- Đã nói là im, nếu không tui không biết sẽ gây ra hậu quả gì cho cô đâu.

Cô sợ đến xanh mặt. Cô muốn có anh ở đây, có anh thì anh sẽ che chở cho cô. Tuy anh hay bắt nạt và ăn hiếp cô nhưng cô biết anh sẽ không bỏ mặc cô.

*****

Tại một căn biệt thự lộng lẫy

Cô bị đưa vào trong căn phòng mà toàn màu xám và hình của mấy con doi. Căn phòng này thật đáng sợ. Trong phòng, trên chiếc ghế sofa gần cửa sổ, có chàng thanh niên đang ngồi nhìn vào tấm hình đặt trên bàn.

Tên kia đem cô vào phòng này xong ra ngoài để lại cô và chàng thanh niên đang ngồi trên ghế.

- Tú Anh

Có người gọi tên cô, gọi bằng giọng dịu dàng và thân thương

- Qua đây

Lại là tiếng nói ấy phát ra, lòng cô ấm áp lạ thường. Cô tiến lại gần hắn ta

- Nhớ anh chứ? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Và thế là môi chạn môi. Những người xung quanh xem mắt máu vì “cặp đôi” này. Cô liền ngồi lại chỗ cũ và mặt cô đã ứng đỏ lên vì ngại. Anh cười thầm trong bụng vì đã gây được sự chú ý đối với những người xung quanh. Hình như hôm nay anh đã mạnh động quá nhiều, trong lớp, ngoài đường phố và cả trong siêu thị nữa.

Mà nói mới nhớ ra, anh cảm thấy vui vui sao á. Vì được đi gần cô và..hôn cô nữa. Không phải hôn một lần mà là rất nhiều lần. Và còn được ôm cô nữa, cảm xúc của anh bây giờ vui khó tả được.

Đang vui bỗng anh nhìn về hướng cửa chính, mặt anh khó chịu hẳn. Anh cầm tay cô dắt đi ra khỏi siêu thị bằng đường cổng sau. Cô ngớ ngác chẳng hiểu gì thì cô nhớ lại là đã bỏ quên túi đồ cô mới mua, cô vội gỡ tay anh ra rồi chạy vào trong. Anh liền chạy theo cô.

Cô chạy tới chỗ cô ăn lúc nãy và lấy lại được cái túi. Cô định đi về chỗ anh thì bị một thanh niên nắm tay cô lôi đi, cô hốt hoảng không biết ai vì người thanh niên này cao cũng cỡ anh, mặc nguyên bộ đồ màu đen nhưng rất bụi. Hắn ta đeo khẩu trang nhưng ánh lên đôi mắt lạnh lùng đến tột độ và nhìn rất đáng sợ. Hắn vẫn cứ dắt cô đi và đi ra tới khu giữ xe mặc cho cô la hét và giãy giụa. Cô làm rớt mấy cái túi tại khu giữ xe

Còn anh thì chạy vào trong, không thấy cô. Anh cứ đưa mắt nhìn xung quang hy vọng rằng sẽ thấy cô, hy vọng rằng cô chỉ ở gần đây và hy vọng rằng tên đó không thấy cô.

Anh cứ tìm cô và anh đã gọi điện huy động anh em đi tìm cô.

Còn cô thì bị bắt lên một chiếc xe và bị đưa đi. Tên kia khi đã đưa cô lên xe thì bỏ tay cô ra

- Nè anh là ai zậy? Sao lại đưa tôi lên đây.

Hắn ta im re và như không để ý lời cô nói

- Nói đi..nè. Anh là ai, hả?

Cô lay lay người hắn, hắn vẫn không nói gì.

Cô liền đánh hắn. Hắn quay qua nhìn cô.

- Anh là ai, sao lại bắt tôi lên đây, tôi không quen biết anh. Thả tôi xuống

- Nói nhiều zậy? im tí đi

Chỉ một câu thôi, giọng nói này rất lạnh lùng và đáng sợ. Cô cảm thấy vắng bóng anh

- Thả tôi raaaaaaaaa....mauuuuuuuuuuuuuuuuuu. Nếu không tôi sẽ không tha cho anh đầuuuuuuuuuuuuuuuuuu

Cô hét vào tai hắn. Hắn liền đẩy cô ra, xém nữa là cô bị đập đầu vào cửa xe. Hắn rút trong túi ra cây dao bấm và chĩa vào cô

- Đã nói là im, nếu không tôi không biết sẽ gây ra hậu quả gì cho cô đâu.

Cô sợ đến xanh mặt. Cô muốn có anh ở đây, có anh thì anh sẽ che chở cho cô. Tuy anh hay bắt nạt và ăn hiếp cô nhưng cô biết anh sẽ không bỏ mặc cô.

*****

Tại một căn biệt thự lộng lẫy

Cô bị đưa vào trong căn phòng mà toàn màu xám và hình của mấy con doi. Căn phòng này thật đáng sợ. Trong phòng, trên chiếc ghế sofa gần cửa sổ, có chàng thanh niên đang ngồi nhìn vào tấm hình đặt trên bàn.

Tên kia đem cô vào phòng này xong ra ngoài để lại cô và chàng thanh niên đang ngồi trên ghế.

- Tú Anh

Có người gọi tên cô, gọi bằng giọng dịu dàng và thân thương.

- Qua đây

Lại là tiếng nói ấy phát ra, lòng cô ấm áp lạ thường. Cô tiến lại gần hắn ta

- Nhớ anh chứ? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh...nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Và thế là môi chạn môi. Những người xung quanh xém mắt máu vì “cặp đôi” này. Cô liền ngồi lại chỗ cũ và mặt cô đã ứng đỏ lên vì ngại. Anh cười thầm trong bụng vì đã gây được sự chú ý đối với những người xung quanh. Hình như hôm nay anh đã mạnh động quá nhiều, trong lớp, ngoài đường phố và cả trong siêu thị nữa.

Mà nói mới nhớ ra, anh cảm thấy vui vui sao á. Vì được đi gần cô và..hôn cô nữa. Không phải hôn một lần mà là rất nhiều lần. Và còn được ôm cô nữa, cảm xúc của anh bây giờ vui khó tả được.

Đang vui bỗng anh nhìn về hướng cửa chính, mặt anh khó chịu hẳn. Anh cầm tay cô dắt đi ra khỏi siêu thị bằng đường cổng sau. Cô ngớ ngác chẳng hiểu gì thì cô nhớ lại là đã bỏ quên túi đồ cô mới mua, cô vội gỡ tay anh ra rồi chạy vào trong. Anh liền chạy theo cô.

Cô chạy tới chỗ cô ăn lúc nãy và lấy lại được cái túi. Cô định đi về chỗ anh thì bị một thanh niên nắm tay cô lôi đi, cô hốt hoảng không biết ai vì người thanh niên này cao cũng cỡ anh, mặc nguyên bộ đồ màu đen nhưng rất bụi. Hắn ta đeo khẩu trang nhưng ánh lên đôi mắt lạnh lùng đến tột độ và nhìn rất đáng sợ. Hắn vẫn cứ dắt cô đi và đi ra tới khu giữ xe mặc cho cô la hét và giãy giụa. Cô làm rớt mấy cái túi tại khu giữ xe

Còn anh thì chạy vào trong, không thấy cô. Anh cứ đưa mắt nhìn xung quang hy vọng rằng sẽ thấy cô, hy vọng rằng cô chỉ ở gần đây và hy vọng rằng tên đó không thấy cô.

Anh cứ tìm cô và anh đã gọi điện huy động anh em đi tìm cô.

Còn cô thì bị bắt lên một chiếc xe và bị đưa đi. Tên kia khi đã đưa cô lên xe thì bỏ tay cô ra

- Nè anh là ai vậy? Sao lại đưa tôi lên đây.

Hắn ta im re và như không để ý lời cô nói

- Nói đi..nè. Anh là ai, hả?

Cô lay lay người hắn, hắn vẫn không nói gì.

Cô liền đánh hắn. Hắn quay qua nhìn cô.

- Anh là ai, sao lại bắt tôi lên đây, tôi không quen biết anh. Thả tôi xuống

- Nói nhiều vậy? im tí đi

Chỉ một câu thôi, giọng nói này rất lạnh lùng và đáng sợ. Cô cảm thấy vắng bóng anh

- Thả tôi raaaaaaaa....mauuuuuuuuuuuuuuuuuu. Nếu không tôi sẽ không tha cho anh đầuuuuuuuuuuuuuuuuuu

Cô hét vào tai hắn. Hắn liền đẩy cô ra, xem nữa là cô bị đập đầu vào cửa xe. Hắn rút trong túi ra cây dao bấm và chìa vào cô

- Đã nói là im, nếu không tôi không biết sẽ gây ra hậu quả gì cho cô đâu.

Cô sợ đến xanh mặt. Cô muốn có anh ở đây, có anh thì anh sẽ che chở cho cô. Tuy anh hay bắt nạt và ăn hiếp cô nhưng cô biết anh sẽ không bỏ mặc cô.

*****

Tại một căn biệt thự lộng lẫy

Cô bị đưa vào trong căn phòng mà toàn màu xám và hình của mấy con dơi. Căn phòng này thật đáng sợ. Trong phòng, trên chiếc ghế sofa gần cửa sổ, có chàng thanh niên đang ngồi nhìn vào tấm hình đặt trên bàn.

Tên kia đem cô vào phòng này xong ra ngoài để lại cô và chàng thanh niên đang ngồi trên ghế.

- Tú Anh

Có người gọi tên cô, gọi bằng giọng dịu dàng và thân thương.

- Qua đây

Lại là tiếng nói ấy phát ra, lòng cô ấm áp lạ thường. Cô tiến lại gần hắn ta

- Nhớ anh chứ? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rồi Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Hắn ta xoay người lại nhìn cô

Hắn tuy không đẹp trai như hot boy nhưng rất điển trai và ưa nhìn. Đôi mắt nâu lạnh lùng nhưng ánh lên sự buồn bã, hắn nhìn cô chăm chú. Hắn diện cái áo màu đen có hình đầu lâu ngay chính giữa bụng, cái quần rách rưới trông rất bụi và mang đôi dép dành để đi trong nhà. Tóc hắn có màu vàng nhạt.

- Anh..là ai??? - cô

- Không nhớ anh thật sao? - hắn

Cô lắc đầu

- Đăng Khôi nè, em không nhớ anh hả?

*****

Hắn - Lý Đăng Khôi

Gia đình giàu có, cha mẹ hắn nắm trong tay các công ty lớn ở Paris. Hắn về Việt Nam sống cùng cô em gái ruột.

Hắn 19 tuổi. Cao hơn anh một tí và nói chung là cao hơn cô rất nhiều ^^.

Trầm tính, ít nói.

*****

Lúc cô còn học mẫu giáo thì gia đình hắn chuyển tới sống gần nhà cô nên 2 người cũng rất thân. Đến khi cô học lớp 1 thì gia đình hắn chuyển qua Paris sinh sống và ở đó luôn. Cô cứ ngóng chờ người anh trai này và đến bây giờ.

- Anh...Khôi hả?

Hắn gật đầu và cười

- Đúng rồi..nhớ anh chứ?

- Không nhớ.

Mặt hắn xịu xuống, mà thôi cũng không trách cô được. Đã lâu rồi mà. Hắn vẫn cho người tìm tung tích của cô và đã tìm được, cuối cùng thì nguyện vọng đầu tiên của hắn đã thành hiện thực.

- Em còn nhớ..kẹo dẻo con gấu và bó hoa dại không?

Cô bắt đầu suy nghĩ. Hình ảnh hiện ra một bé trai và một bé gái đang ngồi trên chiếc xích đu được làm bằng gỗ. Cậu bé móc trong túi ra hai cây kẹo có hình con gấu và đưa cho cô bé một cây, cô bé sung sướng đón lấy.

Và..

(- Ngon không?

- Dạ ngon lắm. Anh Khôi là số 1 luôn, hihi

- Nịnh anh hả?

- Đâu có đâu, anh Khôi là nhất thiệt mà. Anh vừa đẹp trai vừa tốt bụng nữa, chắc lớn lên anh sẽ lấy được “cô dâu” tốt.

Cậu bé xoa đầu cô bé

- Tú Anh này, lớn lên em định “mời” ai làm chú rể vậy? Hà

Cô bé phóng xuống và đứng cạnh cậu bé.

- Chú rể hả? Chú rể của em sẽ là..

- Là??? Là ai

Cậu bé nôn nóng

- Là ai mà chả được. Hihi
- Anh hỏi em thiệt đó, trả lời đi. Không thôi anh lấy lại cây kẹo nha.
- Không..kẹo anh cho em thì là kẹo của em rồi. Không trả đâu, hừ

Cô bé bỏ đi và cậu bé đã chạy theo

- Tú Anh. Lớn lên em làm cô dâu của anh nha - cậu bé then thùng cầm bó hoa đại rực rỡ màu sắc đưa ra trước mặt cô bé.
- Dạ, mà lớn lên anh Khôi hứa là sẽ mãi thương em nha, và nhớ là mua kẹo cho em nữa á hihi
- Anh biết rồi..anh sẽ mua cho em thiệt là nhiều kẹo luôn, chịu không?
- Dạ chịu

Trong nắng chiều, có “cặp đôi nhí” nắm tay đi tung tăng trên bãi cỏ xanh mướt.)

Trong khung (.) là những gì cô nhớ lại đó nha.

- Nhớ anh không? Tú Anh

Hắn lay lay người cô, cô đứng như tượng và như không nghe thấy lời hắn nói

- Tú anh

Hắn hét lên làm cô giật mình và thoát ra những suy nghĩ

- Ồ..sao?
- Nhớ anh chưa?

Hắn vẫn hỏi hớp chờ đợi câu trả lời từ cô.

- Anh Khôi..hả?

Hắn ôm chầm lấy cô

- Nhớ ra anh rồi hả, anh tưởng em quên anh luôn rồi chứ
- Đâu có đâu, em vẫn nhớ anh mà. Hihi

Cánh cửa phòng bật tung ra, hắn vẫn ôm chầm lấy cô. Còn cô hơi run sợ .. vì người đập cánh cửa đang rất nóng giận và bùng bùng sát khí.

- Hay nhì? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Giọng nói cực kì lạnh lùng mang theo chút sát khí.

- Không ngờ cậu tới sớm vậy luôn đó, Nhựt thiếu gia. - Hắn

Hắn vẫn ôm chặt lấy cô. Cô gắng cựa quậy nhưng vẫn không thể nào thoát ra được.

- Thì ra cô muốn đi theo tên này à? - Anh vẫn rất nóng giận

Cô nhìn hắn, hắn nhìn cô.

- Tui ..tui - Cô

- Ủ' đúng rồi. - Hắn

- À ra là vậy - Anh

Nói xong anh bỏ đi. Khi anh đi thì hắn buông cô ra

- Anh giải thoát cho em rồi đó Tú Anh - Hắn

- Dạ?? - Cô

- Em đang làm ôsin cho cái tên đó, đúng chứ? - Hắn

Cô gật đầu nhẹ.

- Kể từ bây giờ khỏi làm nữa đâu, hắn ta không cần em nữa rồi. Với lại em có thiếu thốn gì thì cứ nói với anh, anh sẽ lo cho em. Chứ đừng đi theo tên đó, hắn ta không tốt đâu, đi theo hắn thì em sẽ hư. Em hiểu chứ Tú Anh? - Hắn

“Hắn ta không tốt đâu” Câu nói ấy cứ vọng lại trong đầu cô. Cô im lặng hồi lâu

- Em không thiếu thốn gì cả. - Cô

- Vậy sao lại đi với tên đó? - Hắn

- Em..em..với Nhựt chỉ là..bạn thôi - Cô

- Không là bạn bè gì hết. Chấm dứt mối quan hệ tại đây - Hắn

- Tại sao? - Cô

- Hắn ta không tốt, anh lo cho em nên anh mới nói thôi. Nghe lời anh đi mà, nha? - Hắn

Cô suy nghĩ hồi lâu. Hắn thấy khó chịu vì thái độ của cô, tại sao cô lại không chịu rời xa anh kia chứ. Bộ trong lòng cô đã quên lời hứa năm xưa ư?

- Trả lời anh..- Hắn

- Vâng - Cô nói rất nhỏ

Hắn nghe được liền mỉm cười.

- Qua đây ở với anh nha - Hắn

Cô ngẩng mặt lên nhìn hắn, hắn cười rất tươi, cô vẫn không cảm xúc.

- Thôi kì lắm - Cô vội xua tay

- Em sợ à? Có em gái của anh nữa mà, 2 em ở chung phòng đi, ở nhà với dì dượng chắc em buồn lắm. - Hắn

- Nhưng còn công việc ở nhà thì..

Cô chưa nói hết câu thì hắn đã chen miệng vào

- Anh nhờ người khác làm hộ em, nha - Hắn

Thấy hắn thật lòng năn nỉ. Cô cũng gật đầu đại

Hắn tiếp tục nhovn miệng cười

- Vậy nhé. Em về soạn đồ đi, chiều qua đây nha - Hắn

- Vâng

Hắn nhờ tài xế chở cô về tới tận nhà.

Hắn đứng trong phòng, lòng vui sướng

- Anh xin lỗi em, vì đã gạt em. Vì anh chỉ muốn có được em.

*****

Trong căn phòng kia

Có tiếng đồ vỡ loảng xoảng

- Cậu chủ bớt giận, cậu chủ - Bác quản gia

- Cậu chủ - Những người làm trong nhà anh

- Biến ra ngoài hết, mau - Anh ném cái bình hoa vào cửa

Xoảng..

Mọi người chạy ra ngoài

- Cậu chủ đừng làm tổn hại bản thân

- Biến

Anh nóng lắm, anh cũng không hiểu vì sao nữa. Thấy cô ôm ấp hắn một cách ân ái như vậy anh nào chịu được. Trong phòng anh đồ đạc đổ bể và bị vứt tứ tung, anh bóp chặt miệng miệng trên tay làm tay anh rỉ máu.

*****

Cô đang trong phòng soạn quần áo để vào vali. Cô gọi cho dì dưỡng và dì dưỡng đã cho phép cô đi ở với hắn. Cô vừa suy nghĩ

- Không biết cái tên đó có giận mình không nữa, mà chắc không đâu. Mình đâu phải là gì của hắn, hắn giàu nên chắc sẽ muốn ôsin khác thôi

Cô cũng vừa soạn đồ xong nên xách ra ngoài. Bên ngoài phòng cô là người làm của hắn được hắn kêu đến giúp cô. Nhưng cô bảo tự làm được

- Mình đi nha cô, cậu chủ đang chờ cô tới

- Vâng chị

Bỗng bác quản gia của anh chạy từ ngoài vào

- Cô Tú Anh, cô mau đi theo tui, mau đi, cậu Nhựt không ổn rồi. Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Bác quản gia hét hoảng lắm

- Cô Tú Anh, cô đi theo tui mau, cậu Nhựt bây giờ không ổn rồi, không có cô là cậu Nhựt chết mất.

- Sao...sao vậy bác? - cô cũng hét hoảng theo

- Cô đi theo tui nè

- Dạ dạ

Bác quản gia nắm tay cô lôi đi thì cô lại bị một tay khác nắm lại. Đó là người làm của hắn

- Tú Anh..em phải đi theo chị tới nhà của thiếu gia.

- Em..em, chị chờ em chút đi nha, em sẽ quay lại mà - cô

Cô đi theo bác quản gia tới nhà anh.

*****

Trong phòng anh

Anh ngồi trên giường , và tay anh vẫn cầm chặt miếng miếng của bình hoa. Máu chảy ra lan đỏ một góc giường

Mặt anh vẫn rất nóng giận, có vẻ như không nguôi được. Lúc anh như vậy làm mọi người làm trong nhà lo lắng và lo sợ, sợ anh có chuyện gì xảy ra. Nhưng chưa kịp bước vào phòng thì đã bị anh đuổi ra

Cô đã tới nơi, cô đi theo bác quản gia tới phòng anh. Trước phòng anh là khoảng chục người đang đứng ngồi không yên, và khi thấy cô họ rối rít và cầu xin cô giúp họ. Bây giờ cô là người có thể giúp họ được. Cô run sợ và từ từ mở cửa

- Bién ra ngoài. Mau - Anh

Cô im lặng và tiến đến gần anh. Cô không ngờ anh lại làm như vậy

- Ra là cô à? Sao không đi theo tên đó luôn đi, đến đây làm gì nữa. Bién ra ngoài, bién cho khuất mắt tui. - Anh vẫn rất nóng giận

- Anh sao zậy?

Cô rụt rè xuống ngồi cạnh anh

- Tránh ra - Anh

- Anh giận tui hả? - Cô ngây thơ

- Bién

- Tui làm gì sai mà anh giận tui zậy? Đã zậy còn la hét mọi người nữa chứ, kì thiệt

Cô không biết cách ăn nói cho vừa lòng anh rồi. Lúc đầu cô đến anh thấy vui vui nên cứ giả bộ giận dỗi để làm nũng với cô. Ai dè..anh đã nóng náy còn nóng hơn nữa.

- Ủ' vậy đó. Bây giờ thì đi ra ngoài, đi

Cô cầm tay anh lên

- Đau không? - Cô ân cần và nhẹ nhàng cầm tay anh

- Đau

Cô bước ra ngoài và lấy hộp trị thương được bác quản gia đem tới. Thấy cô ra ngoài mọi người hỏi tới tấp

- Cô .cậu Nhựt sao rồi?

- Cậu Nhựt sao rồi cô? Cậu có bị gì không

- Dạ không, mọi người yên tâm đi nha - Cô bước vào trong

Cô băng bó vết thương cho anh làm anh thấy vui vui.

- Đờ đau chưa? - cô

- Đờ chút rồi

- Lần sau đừng làm vậy nữa, anh có biết tui với mọi người lo cho anh lắm không? Cái đồ đáng ghét nhà anh, lúc nào cũng để người khác lo hết á. Cứ làm đau bản thân mình không à..thiệt tình luôn á - Cô tuôn 1 tràng ra

- Cô quan tâm tui à? - Anh

- Chứ sao? Đương nhiên là quan tâm rồi - cô lo băng bó vết thương và nói không suy nghĩ, đến khi định thần lại thì biết là hổ rồi. Anh cười cười

- Ôm ấp hấn ta như vậy đủ vui chưa? Hạnh phúc ghê ha

Cô đỏ mặt.

- Nè anh nghĩ sao zậy? Anh ấy là anh trai của tui
- Anh trai??
- Ủ. Anh hàng xóm
- Nhưng cũng có thể yêu được đó. Tưởng anh ruột hay anh họ ai dè anh hàng xóm.
- Yêu cái đầu anh , hứ

Anh quay qua nhìn cô

- Nói lại xem
- Có nói gì đâu..

Cô lơ nói xúc phạm anh rồi. Chắc anh không tha cho cô đâu

Anh đẩy cô xuống giường, cô chưa kịp ngồi dậy thì anh đã nằm lên người cô, tay anh cầm chặt tay cô và ấn xuống giường.

- Bỏ..bỏ ra coi

Cô cự quậy

Anh cúi người xuống nói nhỏ vào tai cô

- Giờ sao đây? Cô xúc phạm tui bao nhiêu lần rồi, hay chúng ta..làm giống người lớn được không?

Cô bắt giác rung bần bật.

- Không..không đâu, không muốn đâu mà..

Anh cười nhẹ, nụ cười mang chút gian tà

- Bắt đầu nha..
- Không..không, đừng mà

Anh cầm chặt tay cô hơn, áp làn môi mềm mại lên làn môi của cô. Anh hôn từ từ, chậm rãi, cô cũng bắt đầu nín thở.

- Ừm.. Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Bác quản gia hốt hoảng lắm

- Cô Tú Anh, cô đi theo tui mau, cậu Nhựt bây giờ không ổn rồi, không có cô là cậu Nhựt chết mất.
- Sao..sao vậy bác? - cô cũng hốt hoảng theo
- Cô đi theo tui nè
- Dạ dạ

Bác quản gia nắm tay cô lôi đi thì cô lại bị một tay khác nắm lại. Đó là người làm của hấn

- Tú Anh..em phải đi theo chị tới nhà của thiếu gia.
- Em..em, chị chờ em chút đi nha, em sẽ quay lại mà - cô

Cô đi theo bác quản gia tới nhà anh.

*****

Trong phòng anh

Anh ngồi trên giường , và tay anh vẫn cầm chặt miếng miếng của bình hoa. Máu chảy ra lan đỏ một góc giường

Mặt anh vẫn rất nóng giận, có vẻ như không nguôi được. Lúc anh như vậy làm mọi người làm trong nhà lo lắng và lo sợ, sợ anh có chuyện gì xảy ra. Nhưng chưa kịp bước vào phòng thì đã bị anh đuổi ra

Cô đã tới nơi, cô đi theo bác quản gia tới phòng anh. Trước phòng anh là khoảng chục người đang đứng ngồi không yên, và khi thấy cô họ rối rít và cầu xin cô giúp họ. Bây giờ cô là người có thể giúp họ được. Cô run sợ và từ từ mở cửa

- Biến ra ngoài. Mau - Anh

Cô im lặng và tiến đến gần anh. Cô không ngờ anh lại làm như vậy

- Ra là cô à? Sao không đi theo tên đó luôn đi, đến đây làm gì nữa. Biến ra ngoài, biến cho khuất mắt tui. - Anh vẫn rất nóng giận

- Anh sao vậy?

Cô rụt rè xuống ngồi cạnh anh

- Tránh ra - Anh

- Anh giận tui hả? - Cô ngây thơ

- Biến

- Tui làm gì sai mà anh giận tui vậy? Đã vậy còn la hét mọi người nữa chứ, kì thiệt

Cô không biết cách ăn nói cho vừa lòng anh rồi. Lúc đầu cô đến anh thấy vui vui nên cứ giả bộ giận dỗi để làm nũng với cô. Ai dè..anh đã nóng nãy còn nóng hơn nữa.

- Ủ' vậy đó. Bây giờ thì đi ra ngoài, đi

Cô cầm tay anh lên

- Đau không? - Cô ân cần và nhẹ nhàng cầm tay anh

- Đau

Cô bước ra ngoài và lấy hộp trị thương được bác quản gia đem tới. Thấy cô ra ngoài mọi người hỏi tới tấp

- Cô .cậu Nhựt sao rồi?

- Cậu Nhựt sao rồi cô? Cậu có bị gì không

- Dạ không, mọi người yên tâm đi nha - Cô bước vào trong

Cô băng bó vết thương cho anh làm anh thấy vui vui.

- Đờ đau chưa? - cô

- Đờ chút rồi

- Lần sau đừng làm vậy nữa, anh có biết tui với mọi người lo cho anh lắm không? Cái đồ đáng ghét nhà anh, lúc nào cũng để người khác lo hết á. Cứ làm đau bản thân mình không à..thiệt tình luôn á - Cô tuôn 1 tràng ra

- Cô quan tâm tui à? - Anh

- Chứ sao? Đương nhiên là quan tâm rồi - cô lo băng bó vết thương và nói không suy nghĩ, đến khi định thần lại thì biết là hổ rồi. Anh cười cười

- Ôm ấp hân ta như vậy đủ vui chưa? Hạnh phúc ghê ha

Cô đỏ mặt.

- Nè anh nghĩ sao zậy? Anh ấy là anh trai của tui

- Anh trai??

- Ủ. Anh hàng xóm

- Nhưng cũng có thể yêu được đó. Tưởng anh ruột hay anh họ ai dè anh hàng xóm.

- Yêu cái đầu anh , hứ

Anh quay qua nhìn cô

- Nói lại xem

- Có nói gì đâu..

Cô lỡ nói xúc phạm anh rồi. Chắc anh không tha cho cô đâu

Anh đẩy cô xuống giường, cô chưa kịp ngồi dậy thì anh đã nằm lên người cô, tay anh cầm chặt tay cô và ấn xuống giường.

- Bỏ..bỏ ra coi

Cô cự quạ

Anh cúi người xuống nói nhỏ vào tai cô

- Giờ sao đây? Cô xúc phạm tui bao nhiêu lần rồi, hay chúng ta..làm giống người lớn được không?

Cô bất giác rung bần bật.

- Không..không đâu, không muốn đâu mà..

Anh cười nhẹ, nụ cười mang chút gian tà

- Bắt đầu nha..

- Không..không, đừng mà

Anh cầm chặt tay cô hơn, áp làn môi mềm mại lên làn môi của cô. Anh hôn từ từ, chậm rãi, cô cũng bắt đầu nín thở.

- Ừm..ừm

Anh điên cuồng hôn cô, bàn tay to lớn của anh nâng cằm cô lên, anh cúi người xuống dưới cổ cô và hôn. Cô thấy kì lắm

- Bỏ ra đi mà..

Anh không trả lời. Anh như không nghe thấy gì và đắm chìm vào công việc anh đang làm

Nước mắt cô lăn dài xuống

- Đừng mà..híc..

Anh dừng lại và ngồi lên

- Sao zậy? Không thích à

- Không..huhu

(Mình còn con ních nên không thể nào hiểu được chuyện của người lớn đâu, mình đã đi đọc các truyện khác để lấy ý tưởng viết cho các bạn. Nhưng mấy cảnh kia..không hợp với lứa tuổi của mình. Nếu bạn nào muốn có mấy cảnh mà của người lớn thì ib tư vấn nha. Mơn nhiều)

Anh ôm cô vào lòng

- Xin lỗi, nín đi mà.

Anh càng nói cô càng khóc to hơn.

- Tú Anh này..cô, thích..ai zậy? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Anh hỏi vậy làm cô bất ngờ lắm, cô cũng không rõ trong lòng cô bây giờ có ai nữa . Là anh hay là ai khác, cô cũng chưa biết được, nhưng bây giờ cô có cảm giác lạ lắm. Vắng bóng anh một tí là cô lại nhớ, cô chỉ muốn được gặp anh là thấy vui rồi.

- Trả lời đi - Anh vẫn gắng hỏi

- Không..không biết

- Nói sạo đây à? Cô thích ai cô cũng không biết sạo

- Ừừ

Ting..ting..ting

Điện thoại của cô reo lên

- Alo

- “Em đang ở đâu vậy?”

Anh lắng nghe xem người đó là ai..À biết ai rồi

- Em..em đang ở nhà..

- “Nhà ai?”

- Nhà bạn

- “Nhà bạn em hay là nhà của Nhứt thiếu gia?”

Và không ai khác, người đó là hấn. Hấn đã nhận được cuộc gọi của người làm là cô đã đến nhà anh nên hấn gọi điện đến để kêu cô đi về mau. Hấn đã rất nóng giận và đã kim chế, hấn không muốn cô qua lại với loại người như anh. Hấn nói anh không tốt, nhưng thật sự con người của anh là như thế nào..Chỉ có anh là hiểu được

- Không gặp nhau một tí là đã nhớ nhau rồi à? - Anh

- “Đương nhiên là nhớ rồi, tình cảm của tui và Tú Anh đang từ từ nảy nở, vậy mà thiếu gia lại làm vậy, thiếu gia thấy áy náy không?” - Hấn

- Làm gì? Một con ôsin và một người chủ thì lấy tư cách gì để làm những việc như vậy? Và lại việc mà cậu nói là việc gì, cậu nói rõ ra xem, không lẽ ý cậu là nói tui xen vào tình cảm của hai người sạo? - Anh

Cô im re luôn. Không ngờ anh nói cô thậm tệ như vậy. Anh nói cô là con ôsin còn anh là chủ sạo, anh nói vậy mà không ngại miệng à? Anh kì thật

- “Áy áy..tui đâu có ý đó đâu. Cậu làm gì thì cậu tự biết đi, đâu cần tui phải nhắc nhở cậu. Mà tui nói này, Tú Anh là vợ sắp cưới của tui, tui thương cô ấy nên không muốn ai đụng chạm vào. Mà cậu là bạn cô ấy và cũng là bạn tui, nên thôi tui không tính sổ với cậu. Cậu làm gì cũng phải cân nhắc cho thật kĩ vào, kẻo có chuyện không may xảy ra với Tú Anh thì chắc..tui không biết được hậu quả dành cho cậu đâu..” - Hấn nói bằng giọng khinh bỉ

Anh cười và nhìn cô. Cô vẫn không nói gì

Bất ngờ anh đẩy cô nằm xuống giường như lúc ban đầu. Cuộc gọi vẫn chưa được tắt, hấn liên tục hỏi sạo không ai trả lời. Anh ôm eo cô, hôn cô khá là lâu. Cô chưa chuẩn bị được tâm lý nên hơi bị choáng váng

- Ừm.ừm.. - Cô rên lên khe khẽ, và giọng của cô lọt được vào tai hắn.

- “Tú Anh..em sao vậy? Trả lời anh đi. Nhứt, cậu làm gì đó, hả, sao không ai trả lời. Trả lời đi, nếu Tú Anh xảy ra chuyện gì thì tui sẽ tính sổ với cậu.” - Hắn hồi hộp và lo lắng

- Có làm gì đâu..chỉ ân ái một tí thôi mà. Cậu dặn tui là làm việc gì cũng cân nhắc nên bây giờ tui cân nhắc đây. - Anh

- Bỏ ra.. - Cô đẩy anh ra

Cô cầm chiếc điện thoại lên và tắt bỏ cuộc gọi. Hắn lo lắng cho cô, sợ anh sẽ làm gì cô. Hắn không muốn mất cô, hắn đã cực khổ đi tìm cô nên không thể nào để cô rời xa hắn thêm lần nào nữa.

- Anh thấy anh kì không? Mà thôi anh cũng đỡ rồi, tui qua nhà anh ấy đây. - Cô vội bỏ đi

- Đi qua đó làm gì? - Anh

- Tui qua đó ở với anh ấy, dì dưỡng tui cho phép rồi. Qua đó có em gái của anh ấy nữa nên tui không lo.

- Cô quên nhiệm vụ của cô rồi à? Định bỏ chủ này đi theo chủ khác sao?

- Ồ..tui chỉ qua bên đó ở thôi. Anh có việc gì cần thì nhờ người làm của anh đi, vô trường mới tới công việc của tui mà

- Ai bảo trong trường mới là công việc của cô. Cô nghe lời tui trong vòng 1 tháng, mới được mấy bữa thôi. Bây giờ tui nói này nhé, ra lệnh cho cô là không được qua nhà tên đó ở và cô phải dọn đồ qua nhà của Thiếu gia ta đây ở. Rất dễ mà, phải không?

- Anh nằm mơ hả? Không bao giờ tui qua nhà anh ở đâu

- Vậy tui tới nói với dì dưỡng cô nhé?

- Cho anh đi luôn. Anh Khôi sẽ trả nợ giùm tui, vậy là tui với anh sẽ chấm dứt hợp đồng ôsin tại đây.

- À vậy hả?

Anh kéo cô ngồi vào lòng mình

- Nè làm cái gì vậy? Bỏ ra coi

Cô gắng cựa quậy nhưng sức cô không thể nào chống được anh

- Cô lì lợm quá, chắc tui phải phạt cô thôi. Tui cho cô 2 điều kiện để lựa chọn, 1 là qua ở đây với tui, 2 là..Làm vợ tui nhé, động phòng sớm luôn.

Cô hốt hoảng

- Không ..không muốn đâu

- Chọn. 1 hay 2?

- Số..số 1

- Tốt. Vậy là cô ở đây, về soạn đồ đi.

Cô định bước đi thì..

- Khỏi đâu, để tui nhờ người về lấy đồ cho cô, cô mà đi lỡ có kẻ nào bắt cô đi tống tiền tui thì khổ lắm. Ở đây là tốt nhất

Anh hay thật. Cô định nhân cơ hội về lấy đồ rồi lên về nhà hắn luôn nhưng chắc không thành công đâu.

*****

Hắn nằm trong phòng mà lòng không yên, cứ lo lắng cho cô miết. Gọi cô thì cô không bắt máy, không biết anh có làm gì cô không.

Hắn tiếp tục gọi cô. Cô cũng bắt máy.

- Tú Anh. Sao nãy giờ anh gọi sao em không bắt máy?

- “Anh à..em xin lỗi nha, em không thể qua bên nhà anh ở được.” - Cô

- Tại sao? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Cửa Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Cô liên cúp máy, không thể nào để hân hởi mãi được.

- Sao rồi? - Anh nằm trên giường gác tay lên trán và hỏi cô

- Sao là sao? - Cô ngồi trên ghế

- Cô bị điên hả? Thì là vậy đó chứ sao sao cái gì

Anh ngồi bật dậy

- Ồ.. Mà phòng tui ở đâu vậy? - Cô

- Chút thì sẽ biết - Anh

- Tui muốn vào phòng của tui nằm nghỉ ngơi nữa , ở đâu? - Cô

- Nghỉ ngơi ở đây đi

Anh lấy tay đập xuống giường, mặt gian hết biết

- Đừng có mơ..

Anh bước xuống giường và ra khỏi phòng

- Đi đâu vậy? - Cô

- Bộ cô không muốn biết phòng cô ở đâu à - Anh quay đầu lại hỏi

- Muốn chứ..đi đi nè

Cô chạy tới chỗ anh và được anh dẫn tới một căn phòng có cái cửa màu hồng và kèm theo dòng chữ PIG.

- Cái gì? Pig á, anh có cần phải in đậm rồi tô màu lên như vậy không?

- Đương nhiên là cần

Anh mở cửa phòng ra. Trong phòng có một cái giường màu hồng, miếng trải giường hình con heo màu hồng và các cái gối cũng như vậy. Cạnh cái giường là bàn học màu hồng được dán các “bầy heo” lên, và có cái đồng hồ hình trái tim, đèn ngủ, lọ hoa đủ màu sắc và cái ghế cũng màu hồng luôn. Cạnh tủ sách là cửa sổ được treo rèm màu hồng và phòng wc. Bên cạnh cái cửa để vào phòng là tủ quần áo cầu vồng nữa. Căn phòng thật là baby . hehe

- Phòng cô đấy..

- Sao anh không nuôi một bầy heo màu hồng trong đây luôn đi, cái gì cũng hồng với heo hết vậy?

- Tui đang nuôi

- Đâu?

- Tui đang nuôi một con heo phản chủ, nhưng không sao. Tui nhốt nó bên cạnh tui mãi mãi rồi, nó không đi đâu được nữa, chỉ được bên cạnh tui thôi.

- Sao tui không thấy con heo của anh?

- Chắc cô bị mù đường như Zoro nên không thấy con heo đó

- À..vậy thôi

Anh cười cười, cô thật ngốc mà.

Cô leo lên giường nằm

- Oa..êm quá đi, sướng cái lưng luôn - Cô

Cô quay qua nhìn anh

- Sao không về phòng đi, ở đây làm gì nữa? - Cô

Anh đang ngắm cô mà, nhưng thấy cô hỏi nên anh giả bộ lơ đãng nhìn xung quanh phòng

- Tui đang quan sát, đồ đạc trong phòng này rất đắt tiền. Sợ cô làm hư nên tui phải xem cho kĩ coi. Để mai mốt nếu cô có làm hư thì tui sẽ tính sổ với cô

Mặt cô méo xệch

- Không ngờ anh lại ích kỉ tính toán tới từng mi-li-mét như vậy, tui đã sai lầm lớn khi ở chung với anh.

- À vậy hả? Vậy qua nhà tên kia ở đi

Cô lắc đầu

- Không đâu, anh nguy hiểm lắm, tui không nên giỡn với anh là tốt nhất

- Biết điều rồi đó

Anh nói xong mở cửa đi ra khỏi phòng. Anh bước xuống lầu kêu người làm lên dọn dẹp phòng. Tại anh thôi, tại anh “lên máu chó” nên đi đập phá đồ tùm lùm nên hư hỏng khá nhiều thứ. Tiền bạc đối với anh không thành vấn đề, nhưng quan trọng là anh đã “nấu” cô lại bên cạnh anh. Lúc đầu anh chỉ coi cô như một người ôsin thôi, nhưng không ngờ cô cũng có giá trị để hắn yêu thương nên anh cũng xen vào tranh giành luôn cho vui. Anh thấy cũng hứng thú khi đùa giỡn với cô như vậy. “Chán thì bỏ”..chỉ thế thôi. Anh là vậy mà.

*****

Đã tới.

Cô không quen ở nhà anh nên ngủ không được. Vì mỗi khi ở nhà cô là cô hay ngủ trưa từ 1h đến 6h, còn bây giờ thì không. Com tối đã được những người làm trong nhà chuẩn bị sẵn sàng, cô cũng có đi phụ mọi người nữa. Nhờ tính thân thiện, dễ gần nên cô đã lấy lòng được mọi người trong nhà anh. Mọi người quý cô lắm, cô cũng rất quý họ và coi họ như người trong gia đình.

- Tú Anh đi kêu cậu thức đi con, kêu cậu xuống ăn tối

- Dạ vâng ạ

Cô hí hửng lên kêu anh. Cô mở cửa phòng anh rồi bước vô luôn, khỏi mở cửa cho mắt công. Hehe

Cô tiến đến gần anh, anh đang ngủ trong rất ngon lành. Mặt anh khi ngủ trông dễ thương lắm, cô không nỡ đánh thức anh dậy nhưng..

Cô leo lên người anh, lấy chân chùi đầu anh lại. Anh đang ngủ ngon thì bị phá nên rất bực mình. Dùng một ít sức lực là anh đã nâng cô lên.

- Á..bỏ tui xuống. Té tui bây giờ

- Cô hư lắm cô biết không? Có biết là tui đang ngủ không, vô phòng cũng không gõ cửa nữa. Định ám sát tui à

- Không có, tui chỉ định kêu anh thức xuống ăn tối thôi mà.

- Cô tốt vậy à?

- Ủ..tại anh thức thì mọi người mới ăn com. Tui đói rồi, nếu anh không thức thì tui không được ăn com. Đấy tui tốt chưa?

- Ủ tốt lắm. Mà tui chưa đói đâu

Anh thả cô xuống, cô vui vẻ hẳn lên.

- Vậy tui ăn trước nhé, mắt phẫn anh ráng chịu đó nha.

Cô chạy ra khỏi phòng và hí hửng chạy xuống lầu. Chưa đầy 5 phút thì cô đi lên phòng anh với vẻ mặt ủ rũ.

- Cô sao vậy? - Anh vẫn nằm lì trên giường Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

- Đi rửa mặt đánh răng rồi xuống ăn tối giùm tui đi - Cô

- Chưa đóii - Anh

Cô tiến đến gần anh

- Tui lạy anh luôn á, anh không ăn thì mọi người cũng không được ăn. Chỉ cần anh xuống ăn tối với mọi người là được rồi, tui đói muốn lòi gan lòi tim ra rồi đây nè. - Cô

Anh im thin thít và không nói gì, anh chỉ tiếp tục công việc là..nằm và nướng. Thế thôi

Mặt cô khó coi lắm, cô nghĩ ra được một sáng kiến là..hehe

Cô chui vào giữa kẹt tủ và ngồi im trong đó. Và.....

- Cháy nhà bà con oi..cháy rồi kia. Lửa lớn quá, trời oi cháy rồi. Cấp cứu đâu, ớ lộn..cứu hoả đâu. Hú hú hú

Cô la hét âm ỉ. Hên là phòng anh có cách âm nên mọi người ở dưới không nghe thấy được. Anh giật mình tỉnh dậy, anh cũng la hét giống cô. Anh đi đến gần cô và..

Cốc..

- Ui za..

Anh cốc một cái vào đầu cô, cô ôm đầu nhăn nhó

- Anh làm cái gì zậy hả?

- Câu đó để tui hỏi cô thì đúng hơn, người ta đang ngủ mà đi quấy phá, la hét âm ỉ thì ai mà ngủ được.

- Anh mà ngủ cái gì? Mắt mở như cá thòi lòi mà ngủ hả

- Ủ..tui đang ngủ đây

- Ngủ kiểu “mô đen” à?

- Ủ..người đẹp trai là phải ngủ như zậy

- À..zậy tui đẹp gái, tui sẽ rút ra cách ngủ cho riêng mình

Anh cười..có cách chọc cô rồi

- Cô đẹp đấy..

- Thật á?

- Ủ..đẹp như cô là phải ngủ 24/24 luôn thì cô sẽ ngày càng đẹp.

- Chắc chứ?

Anh gật đầu

Cô hí hửng chạy về phòng mình..Mà khoan, ngủ 24/24 thì sẽ không thức được. Aaaaaaa, anh gạt cô. Cô chạy nhanh vô phòng anh.

- Ủa đâu rồi?

Phòng anh không thấy một bóng người. À nhầm có cô

Có tiếng nước chảy trong phòng tắm của anh.

Chắc là anh đi tắm. Cô vội đi ngồi vào cái ghế nằm êm ái của anh.

- Êm quá..êm hơn cái giường của mình nữa.

Cô nhún nhún, lắc lư..

Êm thật, ngủ chắc đã lắm. Cô nằm xuống và đánh một giấc..

Khoảng 5p sau anh bước ra khỏi phòng tắm.

Trông anh thật hoàn hảo. Đầu tóc anh hơi ướt, anh đã tắm rửa thật sạch sẽ và thay quần áo xong. Anh mặc cái áo tay lỡ màu đen có chữ \$NOB màu trắng in trên áo. Quần màu đen dài tới đầu gối. Anh còn toả ra mùi hương của sữa tắm đắt tiền. Anh lấy cái khăn chà chà lên đầu cho khô tóc, ánh mắt anh chú ý vào cô gái đang nằm trên cái ghế của anh. Anh tiến lại ngồi cạnh và vuốt tóc lên cho cô. Khuôn mặt trắng trẻo hồng hào đáng yêu và bờ môi đỏ mọng như đang gọi mời anh.

Anh bế cô lên và đưa cô về phòng. Tới phòng cô, anh đặt cô lên giường. Đắp chăn lại cho cô và ra khỏi phòng.

Sau đó anh đi xuống lầu và nói với mọi người cái gì đó rồi anh ra khỏi nhà..

*****

Tại một căn phòng có ánh đèn mập mờ và nhiều màu sắc.

- Giờ muốn sao? Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Là Thư..cô ta đang ngồi trên cái ghế dài. Cô ta ăn mặc khá hở hang, cái áo khoét sâu làm hở một khoảng ngực, cái quần ngang đùi và mạng đôi giày cao gót màu đỏ.

- Tui biết cô thích Nhựt, và..tui thích Tú Anh. Cô hiểu rồi chứ?

Thư đang nói chuyện với một người thanh niên.

- Ủ hiểu rồi..tui hiểu ý anh nói là gì. Nhưng tui có điều kiện muốn nói với anh, làm gì thì làm nhưng không được làm tổn thương anh Nhựt dù chỉ một vết thương nhỏ. Nếu không anh đừng trách tui

- Cô cũng đừng làm gì đụng đến Tú Anh là được rồi. Tui cũng sẽ không tha cho cô đâu

2 người họ bắt tay và nâng ly chúc mừng cho kế hoạch bắt đầu.

*****

Đã hơn 9h tối

Anh trở về nhà. Người anh ướt như chuột lột.

- Tú Anh thức chưa ?

Anh hỏi mọi người trong nhà

- Dạ rồi thưa cậu

- Cô ta ăn gì chưa?

- Dạ chưa cậu ạ..cô ấy thức xong là ngồi lì một chỗ xem phim, chúng tui có nhắc cô ấy ăn nhưng cô ấy bảo là chút nữa mới ăn.

Anh tiến lên lầu và bước vào phòng cô. Cô đang ngồi trên giường và cầm cái điện thoại coi gì đó, lâu lâu lại cười lên.

- Pig..chưa ăn cơm nữa à?

Anh ngồi lên giường cô

- Chưa đói

Mắt cô vẫn dán vào điện thoại.

- Nãy cô còn kêu tui thức để ăn cơm nữa mà. Sao bây giờ lại nói chưa đói?

- Nãy đói nhưng giờ hết đói rồi

- Đi xuống dưới ăn tối đi. Tui đi tắm xong xuống dưới mà không thấy cô ngồi ăn ở dưới là..no đòn nhé

Anh đi về phòng. Cô hậm hực đi xuống dưới nhà và lấy đồ ra ăn.

Mọi người trong nhà thấy cô vừa ăn vừa cầm điện thoại nên nhắc nhở cô

- Tú Anh, vừa ăn không được vừa chơi đâu đó.

- Dạ cháu xem phim tí thôi ạ.

- Phim gì mà cháu cười mãi thế?

- Dạ Tom và Jerry á cô

- Cháu cất điện thoại đi, ăn xong hả coi. Cậu chủ không thích ai vừa ăn vừa làm việc riêng đâu

- Dạ vâng.

Cô lấy thìa múc một ít nước súp và bỏ vào miệng. Mắt cô tiếp tục dán vào điện thoại

- Cất cái điện thoại zô.

Anh từ trên lầu bước xuống

Cô như không nghe thấy lời anh nói.

Anh đi lại gần cô và giật cái điện thoại cô giờ lên

- Trả coi.

Cô đứng lên và với tay lấy lại nhưng..thất bại. Chiều cao của cô không thể nào mang ra so sánh với anh được

- Ăn cho xong rồi tui trả - Anh

- Mơ đi..Trả - Cô

- Ăn đi

- Trả đi rồi tui ăn

- Ăn đi rồi tui trả

- Trả đi rồi tui ăn

- Mệt..không ăn thì không trả

Nói xong anh nhét điện thoại cô vào túi quần mình.

Dưới xích đu gần hồ nước. Có bóng của một người con trai đang đứng đó. Suy tư, trầm lắng, gương mặt thoáng nét buồn.

*****

Sáng sớm hôm sau

Cô thức dậy từ sớm tinh mơ và chạy qua phòng anh.

- Nè..đi học.

Cô lay lay người anh

- Sao nóng quá zậy nè??

Anh trùm chăn kín mít, có thể nói không hở ra một lỗ nào. Cô giật cái chăn ra, anh cầm tay lại

- Nè..sao zậy? - Cô sờ trán anh

- Không có gì - Anh run run

Cô nhìn xuống tay anh, ôi trời. Máu kìa, vết thương hôm qua của anh giờ đã chảy máu rất nhiều. Hôm qua cô băng bó cho anh không kĩ lắm, đã vậy hồi tối cô còn đánh vào tay bị thương của anh nữa

- Chờ tui chút nha..

Anh nhìn cô và không nói gì. Cô chạy xuống lầu kêu mọi người lên xem anh.

- Cậu thấy sao rồi? - Ông bác sĩ già hỏi han sau khi đã băng bó vết thương cho anh

- Không sao, đỡ rồi.

- Tại vết thương của cậu không được chăm sóc kĩ nên bị nhiễm trùng và bị chấn thương mạnh nên bị đau và mất máu. Chỉ cần vết thương không đọng đến nước và không bị va chạm mạnh thì sẽ không sao

- Ừ.

Ông bác sĩ ra khỏi phòng. Mọi người trong nhà cũng lui ra ngoài để anh nghỉ ngơi. Cô vẫn đứng đó, người phụ bếp kéo cô ra ngoài

- Con ra ngoài cho cậu nghỉ ngơi đi

- Dạ - Cô

- Tú Anh qua đây.. - Anh gọi cô

Người phụ bếp ra ngoài còn cô đi lại và ngồi cạnh anh

- Há? - cô

- Không đi học à?

Cô lắc đầu

- Sao zậy? Lỡ mất bài vở thì sao, giờ này còn sớm, chưa zô học nên đi học đi.

- Không đâu..anh bị zậy tui sợ lắm

- Sợ gì?

- Sợ..sợ anh chết. Thì tui ở tù

- Sao?

- Vết thương..là do tui gây ra cho anh.

Anh cười nhẹ nhàng và kéo cô vào lòng mình

- Coi chừng tay anh đau kìa - Cô

- Không sao đâu

Anh ôm cô, còn cô thì ngồi trong vòng tay ấm áp của anh

- Đừng có ôm - Cô

- Ngồi im đi, nếu cô còn đụng vào vết thương là tui sẽ chết đó.

Cô sợ hãi nên ngồi im, anh nhắm mắt lại và dựa vào lưng cô. Tay anh ôm trước eo cô. Anh ngủ rồi á??

- Nè..tên đáng ghét - Cô Đăng bởi: Pun Admin

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rồi Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

- Đừng có nói nhiều - Anh nằm xuống và cũng kéo cô nằm xuống luôn. Cô đang nằm trong lòng anh, anh nhắm mắt lại trông dễ chịu lắm. Còn cô thì..xem xét tí mí cái tay bị thương của anh, rồi tự dặn dò bản thân là không được đụng vào chỗ đau của anh, lỡ anh chết là cô ở tù.

- Nè..tui hỏi chút nha - Cô

- Đã bảo là im cơ mà, nói nhiều thế?? - Anh

- Zậy thôi không hỏi nữa, anh kì quá. Hỏi chút cũng không được nữa. Hừ - Cô hờn dỗi

Anh áp mặt mình vào mặt cô, anh cười

- Rồi hỏi gì hỏi đi, tui nghe

- Không hỏi nữa hừ

- Giận à?

- Hừ

Cô vội quay mặt sang chỗ khác nhưng bị anh níu nên phải quay đầu lại nhìn

- Hỏi đi, nghe nè

- Khongggggggg

- Muốn hỏi gì hà vợ tương lai

Mặt anh gian gian còn cô hơi sợ sệt. “Vợ tương lai” là thấy không ổn rồi. Đột nhiên anh kéo cô vào sát người mình và vòng tay qua eo cô

- Vợ muốn động phòng sớm không?? - Anh

Cô lắc đầu nguầy nguậy.

- Zậy nói đi, vợ hỏi anh cái gì?

- Hỏi..hỏi là chừng nào..anh đi học lại được

- Lúc nào cũng được, vợ muốn đi lúc nào thì anh đi với vợ

- Xưng hô..bình thường lại đi nha, chứ anh xưng hô vậy tui không quen.

- Tùy, sao cũng được.

- Zậy..đi học bây giờ nha?

*****

Trong trường

Đã vào học. Trống cũng đã điểm

Anh và cô vừa vào đến lớp, đang là tiết của bà cô giáo già hung dữ.

- Xin lỗi cô em đi học trễ - Cô khoanh tay đứng trước lớp.

Anh thì bước thẳng vô lớp và không chào. Bà cô giáo phạt cô đứng hết tiết

- Ô..em xin lỗi cô rồi mà. Nhựt đâu có xin đâu, zậy sao cô cho hấn ta zô lớp? - Cô

- Không nói nhiều, đứng - Bà cô giáo nạt làm cô què muốn độn thổ luôn.

Cô lặng lẽ ra hành lang đứng với tâm trạng cực kì bức bối

(Xin lỗi các bạn, hôm nay mình đau mắt và đi ngủ sớm nên không thể viết dài hơn. Nhưng mik sợ các bạn chờ đợi quá lâu, 1 ngày sẽ 1 chương nha. Nếu có ra chậm trễ thời gian là do mình bận và mình sẽ bù vào chương sau nên các bạn đừng inbox hỏi mình về mấy vụ này nữa nha. Yêu nhiều)

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

- Cho cô ta vào lớp đi - Anh

Bà cô giáo kêu cô vào lớp, không có anh ra miệng giúp chắc cô phải đứng ở ngoài hết tiết luôn

Cô về chỗ ngồi thì nhận được miếng giấy từ Ngân gửi lại.

- (Sao đi trễ quá zậy? Đã zậy mầy còn được đi chung oppa Nhựt nữa. Cách nào zậy, chỉ tao đi. Để tao đi cua trai đẹp cái đã, nhaaaaa)

Cô nhìn Ngân bằng ánh mắt như thay cho câu nói CÁI ĐẦU MÀY

Cô ghi giấy hồi âm

- Mày rảnh lắm à? Tại tao đi trễ rồi Nhựt cũng đi trễ nên tình cở zô chung thôi. Với lại tao với Nhựt không có chuyện gì hết á nên mày đừng có đoán mò)

-(Thiệt không đó? Ê chiều nay tao với Đình qua nhà m chơi nha)

Cô hốt hoảng. Cô còn nhà đâu mà lại chơi nữa, chẳng lẽ dẫn tụi nó lại nhà anh chơi hả?? Chắc tụi nó bàn tán xôn xao lắm cho mà coi.

- Ra chơi đi tao nói nghe - Cô gửi đi

Anh đang nghe nhạc mà thấy cô cứ ghi ghi viết viết cái gì đó

- Sao ko lấy bài ra học? - Anh

- Đang làm chuyện - Cô

- Chuyện gì? Viết thư tình cho ai à - Anh

- Không có - Cô

- Ủ..

- Mà sao anh kì quá, tui làm gì kệ tui đi chứ. Mắc gì mà anh quan tâm?

- Phiền chết đi được. Im miệng lại giùm cái đi - Anh cau gắt

Cô im lặng và lấy tập sách ra học bài

*****

Ra chơi

Cô nhờ Ngân và Đình xuống căn tin mua đồ ăn giùm xong cô lên thư viện trường mượn sách về để tham khảo. Trên đường đi cô thấy như có ai đi theo cô, lâu lâu cô quay lại nhìn thì không thấy ai. Chắc là ảo giác

Vào đến thư viện. Trong thư viện vắng tanh không một bóng người, ngay cả cô Hồng - Người gác thư viện cũng không thấy đâu cả. Cô mon men vào trong để tìm và mượn vài cuốn. Cô vào đến cuối quầy sách là quầy sách nghiên cứu về các loại động vật quanh ta.

- Tú Anh

Nghe có người gọi cô liền quay lại nhìn.

- Anh Khôi hả?

Thì ra là hấn. Hấn tiến lại gần cô và cười với cô

- Em vô đây mượn sách hả?

- Dạ vâng. Mà anh vô đây học hồi nào vậy? Với lại anh 19 tuổi rồi mà, sao vô đây được?

- Anh muốn học ở đâu mà chả được. Anh học lớp trên ak. 12A2

- À..dạ

- Mà sao em không qua nhà anh vậy? Không muốn đi hả

Cô bối rối lắm. Cô liền viện mọi lý do để cho hấn không nghi ngờ.

- Dạ em cũng muốn đi lắm. nhưng tại em còn lo cho dì dưỡng nữa, với qua nhà anh sống em không quen cho lắm. Anh thông cảm nha

- Ủ..em ăn gì chưa?

- Dạ em nhờ bạn mua giùm em rồi

Hấn nắm tay cô lôi đi.

- Đi ăn với anh đi, đã lâu anh em mình không được ngồi ăn chung.

- Ồ..dạ

Từ xa. Có người đang nhìn họ với ánh mắt đầy sự thú vị

- Sắp có chuyện vui rồi

*****

Trong căn tin

Cô đi với hấn nên thu hút rất nhiều sự chú ý. Chả là hấn vừa mới vào trường nhưng được mệnh danh là “Hot Boy” giống như anh vậy đó. Cô chẳng bận tâm đâu, họ nghĩ gì kệ họ. Chỉ cần cô với hấn trong sạch và vẫn đang là anh em thôi.

- Em ăn gì?

- Dạ gì cũng được

- Vậy chờ anh chút nha, anh đi mua cho em

- Dạ

Cô ngồi ở bàn. Hấn thì đi mua thức ăn, cả đồng người xúm xít để mua và tranh giành nhau, anh chỉ cần nói một câu

- Các bạn tránh đường chút nha

Và kèm theo cái nhát mắt là biết bao người tránh ra cho hấn xô mua. Cô há hốc mồm luôn, hấn đúng là giỏi thật.

- Vey..đi ăn với hot boy lương á hả? - Ngân

Ngân và Đình từ xa tiến lại chỗ cô

- Chắc mày nghĩ bậy bạ nữa rồi chứ gì? - Cô

- Mày hay ghê luôn, hết anh Nhựt tới anh Khôi. Tao ngưỡng mộ mày ghê vậy đó, tao ước tao được giống mày lắm mà không được.

- Bộ mày lên con nữa rồi hả? Anh Khôi là hàng xóm của tao đó. Chiều cũng đừng có lại nhà tao chơi, dì tao đang bệnh - Cô

- Sao tao chưa nghe mày kể bao giờ - Đình

- Tại lâu lắm không gặp nên tao không nhớ. Bữa nào rảnh tao kể tụi mày nghe - Cô

- Ok. Vậy thôi tao lên lớp trước nha - Đình

- Ấy ấy..khoan đã, nói chuyện chút đi - Ngân

Đình lôi Ngân lên lớp.

- Em chờ lâu không - Hấn mua thức ăn xong nên lại chỗ cô

- Dạ không, mà anh mua gì cho em zậy?

- Kem, bánh và chút nước uống thôi à. Nếu em không thích mấy món này cứ nói anh tiếng nha, để anh mua cái khác cho

- Em ăn mấy cái này được rồi mà

- Zậy ăn nha

Cô và hấn vừa ăn vừa đùa giỡn, vui lắm. Hấn còn đút cô ăn nữa, lãng mạn ghê.

*****

Trên lớp

Anh đang ngồi trong lớp nghe nhạc bỗng có người che mặt từ ngoài bước vô lớp và để vài tấm hình lên bàn anh rồi chạy thẳng ra ngoài

Anh cầm mấy tấm hình lên coi, mặt anh đang vui vẻ bỗng biến sắc và cuối cùng là lạnh dần.

Anh xách cặp đi thẳng ra ngoài cổng và móc điện thoại ra. Không lâu sau đó thì có một chiếc xe chạy tới và chở anh đi.

*****

Cô và hấn ăn xong liền tạm biệt nhau để đi lên lớp.

- Pai anh nha

- Ủ..học ngoan nha.

- Dạ

Cô vào lớp thì không thấy anh đâu

Đình cầm cuốn tập lại đưa cho cô.

- Nè cho mày mượn đó..đừng có làm rách nha

- Ủ biết rồi..mà Nhựt đâu rồi, mày thấy không?

- Nãy Nhựt đi đâu rồi, thấy mặt căng lắm. Hình như đang bực bội cái gì đó á

- Ủ. Vậy thôi

*****

Cô về tới nhà

- Bác ơi Nhựt đâu rồi ạ?

Cô hỏi những người giúp việc

- Cậu Nhựt đi học chưa về mà con.

- Ủa ủa..dạ vâng

Cô đi lên phòng anh thì không thấy ai hết nên cô về phòng mình và lấy điện thoại ra gọi cho anh.

Đáp lại cô là tiếng của tổng đài ' Thuê bao quý khách vừa gọi..tạm thời không liên lạc được. Xin quý khách vui lòng gọi lại sau'

Cô gọi anh mấy cuộc mà vẫn không ai bắt máy. Chắc điện thoại anh hết pin rồi.

Ting..ting..tìn

Điện thoại cô rung chuông. Cô liền bắt máy

- Alo anh đó hả, nãy giờ

- *Em rảnh không?*

Ra là hấn. Cô cứ tưởng là anh chứ

- Dạ rảnh. Mà làm gì vậy anh?

- *Thay đồ đi anh qua rước đi chơi.*

- Thôi anh chờ em ở ngã tư đi nha, chút em chạy ra.

- *Ừ..nhanh nha. Anh chờ*

Cô tắt máy.

Rầm

Cô nghe có tiếng đóng cửa ở bên phòng anh. Chắc anh về rồi nên cô liền chạy qua.

Cô mở cửa phòng anh ra..

Cô đứng như tượng khi chứng kiến cảnh đó..

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rồi Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

- Chào con..

Người đang ở trong phòng anh là bác quản gia. Bác ấy đang lau dọn phòng cho anh

- Dạ chào bác..anh Nhựt chưa về hả bác.?

- Chưa đâu con, chú tưởng con đi với cậu chủ chứ.

- Dạ..không có đâu ạ. Nào anh ấy về bác nhớ gọi con nha.

- Ừ

Cô ra ngoài và trở về phòng mình. Lúc này cô hết hồn là do..cô cứ tưởng anh già rồi. Già như bác quản gia vậy đó. Kk

Cô lấy quần áo đi vào phòng wc để tắm rửa đi chơi với hấn nữa.

Mà cô cũng không hiểu vì sao, dạo gần đây cô quan tâm anh lắm. Chỉ luôn muốn nhìn thấy anh dù khoảng cách có xa đến cỡ nào đi chăng nữa. Và cô muốn thấy nụ cười của anh, muốn được ở gần anh. Xa anh là cô nhớ..nhưng thôi, cô gạt đi những suy nghĩ đó.

- Mắc mớ gì mình phải quan tâm hần ta. Kệ đi

*****

Sau khi đã chuẩn bị xong cô đi bộ đến chỗ hẹn. Thấp thoáng xa xa đã thấy bóng của hần với chiếc xe Lamborghini màu đen rồi.

- Anh đợi lâu chưa?

- Anh cũng vừa mới tới thôi à..

- Vậy giờ mình đi đâu?

- Đi coi phim nha

- Dạ

Hần leo lên xe và đội mũ bảo hiểm vào. Xong hần lấy thêm một cái nữa đội cho cô. Mà để ý mới thấy nha, 2 cái nón y hệt nhau về màu sắc. Cô cũng leo lên xe ngồi

- Ôm anh nha, không thôi té ráng chịu đó.

- Bộ anh muốn em té xe lắm hả? Tự nhiên đi trù ẻo người ta à

- Đâu có trù đâu, mà tốt nhất là ôm anh đi.

- Biết rồi nè

Hần phóng xe đi. Trên xe hần luôn hỏi cô rất nhiều câu hỏi. Nhưng đa số là hỏi về chuyện lúc nhỏ, về lời hứa lúc nhỏ..hỏi cô còn nhớ không và có thực hiện được không. Cô chỉ trả lời qua loa và tránh né hần.

Gần 10p chạy xe thì đã tới rạp chiếu phim, thật sự thời gian chạy chỉ có 5p thôi, nhưng hần chạy khá chậm và chạy đi tùm lum đường nên hơi lâu đó mà..

Tới nơi hần nắm tay cô đi mua bắp rang bơ và nước sinh tố đem vào trong để uống

- Anh này..

- Sao em?

- Anh..coi phim gì vậy? Có phải là phim ma không

- Không..anh biết em sợ nên không xem phim ma đâu. Mà là phim ngắn cảm động về tình yêu thôi. Em thích chứ?

- Dạ thích lắm..phim nào cũng được chứ đừng có phim ma nha, thấy ghê lắm á. Máu me gì tùm lum

- Anh biết rồi.

Hần và cô đi vào trong và đi vào hàng ghế của mình. Mọi người cũng đã vào chỗ ngồi và thế là phim bắt đầu chiếu

Bộ phim có nội dung là: “Cô gái trẻ trong vai nữ chính và anh chàng trong vai nam chính đang yêu nhau thì bị một chàng trai khác phá đám và làm cuộc tình của họ tan vỡ. Cô gái buồn lắm nên đi thật xa để giải hết mọi buồn phiền. Còn chàng trai thì đi nước ngoài du học và sau 2 năm thì trở về. Và tiếp đó là đây rầy chông gai. Nghe theo lời của bạn gái mới, anh chàng đó đã hành hạ cô bạn gái cũ một cách tàn nhẫn nhưng trong thâm tâm anh ta không hề muốn như vậy. Cô gái đó rất đau lòng và đã mắc rất nhiều chứng bệnh nặng và đã ra đi ngay sau đó. Chàng trai rất buồn và tự hành hạ bản thân mình, anh ta rất hối tiếc vì việc làm đã gây ra cho cô gái. Và đã uống thuốc ngủ để kết liễu bản thân. Cái kết thật bi thảm và đau thương. Không ít người rơi nước mắt vì bộ phim này.”

Cô ngồi xem mà khóc muốn khô cạn nước mắt. Hần dỗ cô gần 30p mà cô vẫn không chịu nín, những người xung quanh nhìn cô và hần làm hần ngại muốn chết.

- Nín đi mà..anh mua kẹo cho nha.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rồi Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Cô gật đầu.

- Em muốn ăn kẹo gì để anh đi mua cho..

- Gì cũng được

Cô nức lên từng tiếng. Hấn vỗ nhẹ vào lưng cô

- Đừng khóc nữa..nha

- Dạ

Hấn nắm tay cô đi ra ngoài và đi tới chỗ bán bánh kẹo

- Ăn kẹo nào chỉ đi anh mua cho

Cô nhìn vào quầy bán kẹo và ngắm nghía hồi lâu

- Đó

Cô chỉ tay về chỗ cây kẹo hình tròn cầu vồng, bên ngoài có cái vỏ bọc bao trong suốt nhìn đẹp mắt lắm

- Lấy con kẹo đó nha cô - Hấn

- Ủ con mua mấy cây? - Cô bán hàng

- 20 cây nha cô

Cô bán hàng lấy kẹo xuống và đếm đủ 20 cây xong bỏ vào túi và đưa cho hấn.

- Nhiều cô?

- 70 nha con

Hấn móc trong túi ra tờ 200 đưa cho cô bán hàng rồi nắm tay cô đi

- Con ơi cho cô thối lại tiền nè

- Dạ ko cần đâu cô - Hấn

Hấn và cô lại chỗ ghế đá ngồi.

- Cho em nè

Hấn đưa cô túi kẹo. Cô cười tươi

- Cảm ơn anh nha, mà anh mua nhiều kẹo quá à. Sao em ăn hết được?

- Ăn không hết thì anh ăn tiếp cho, nếu em không muốn cho anh ăn thì..chắc rằng em không còn cây nào nữa đâu ha - Hấn cười

- Nghĩ sao vậy? Rằng em là răng vàng răng bạc đó, không bị sâu răng đâu.

Cô mở kẹo ra và để vào miệng

- Ngon quá - Cô

- Cho anh miếng coi - Hấn

- Hông

- Xin miếng thôi mà, cho miếng đi

Cô nhét kẹo vào tay hắn.

- Phần này của anh đó
- Thôi dứt anh ăn đi

Hắn há miệng ra, cô đành mở kẹo và nhét vào miệng hắn

- Ngon ghê - Hắn
- Anh định nào về?

Cô muốn về nhà để xem anh đã về hay chưa. Cô lo cho anh lắm, tự nhiên đi đâu mắt tiêu luôn làm cô lo lắng lắm.

- Em muốn nào về cũng được, mà em mệt rồi hả?
- Em thấy hơi mệt
- Zậy anh đưa em về nha
- Đưa em tới ngã tư là được rồi, khỏi cần đi tới nhà đâu. Xa xôi lắm
- Đâu có xa lắm đâu, em đang mệt đó. Lỡ trên đường về em bị gì thì sao?
- Không có sao đâu mà
- Chắc không?
- Dạ chắc

Mặt cô kiên quyết lắm, hắn đành chở cô về và để cô lại ngã tư để cô tự đi bộ về nhà.

- Em về cẩn thận nha
- Em biết rồi, anh cũng về cẩn thận nha
- Ừ

Cô đi vô hướng nhà mình và núp vào bụi cây. Khi hắn đã thấy cô đi khuất thì mới yên tâm chạy xe về. Lúc đó cô mới chạy ra và đi về hướng khác, nói đúng hơn là chạy về nhà anh.

*****

Đã chiều rồi

- Bác ơi anh Nhứt về chưa ạ? - Cô
- Cậu mới về đó con
- Dạ

Cô chạy thẳng lên phòng anh và như thói quen nên xông thẳng vào trong và không gõ cửa. Đập vào mắt cô là..anh đang nằm đó, và người nằm trên người anh là một cô gái dễ thương đang chìm vào giấc ngủ ngon

- Tay có vấn đề à? Sao không gõ cửa - Anh
- Xin..xin lỗi.
- Ra ngoài đi, bạn gái tui đang ngủ. Tui không muốn cô ấy thức giấc vì bị cô làm phiền - Anh nói bằng giọng cộc cằn và lạnh lùng
- Ừ, xin lỗi

Cô đóng cửa và ra khỏi phòng anh. Cô về phòng mình và leo lên giường nằm. Cô thấy trong người khó chịu lắm, không phải là cô bệnh mà là cô cảm thấy cảm xúc trong người lẫn lộn. Trong đầu luôn hiện ra hình ảnh anh và người con gái đó. Anh còn nói đó là bạn gái anh, mà thôi đi. Cô cười nhẹ để lấy lại vẻ mặt tươi tắn nhất có thể.

Tối cô xuống dưới nhà để tìm nước uống, từ lúc về tới giờ cô cứ giam mình trong phòng. Cô lại thấy 'họ'. Anh đang ngồi trên ghế và cô gái đó ngồi lên đùi anh. Trông họ thân mật và vui vẻ lắm.

- Anh yêu lắm nè

Cô gái đó lấy miếng bánh để trước miệng anh, anh há miệng ra ăn trông ngon lành lắm.

- Cảm ơn em

- Dạ không có gì..

Cô vào bếp mở tủ lạnh lấy chai nước suối tu một hơi cạn và bỏ vào sọt rác. Xong cô định đi lên phòng, ở đây chướng mắt lắm.

- Ôsin..qua đây - Anh

Cô giật mình quay lại nhìn anh

- Tui kêu cô đó, qua đây mau, nhìn cái gì mà nhìn??

Cô đi lại chỗ anh

- Có gì không? - Cô

- Đương nhiên là có, đi lấy 2 ly nước đem qua đây - Anh

- Anh ơi chị này là Tú Anh, ôsin lười biếng của anh hả? - Cô gái

What?? Cô ta gọi cô là gì. Ôsin lười biếng á

- Ừ em - Anh

Cô vùng vằng đi vô bếp và mở tủ lạnh lấy 2 chai nước suối để lên bàn xong đi lên lầu

- Ly nước chứ không phải là chai nước. Điếc à? - Anh

Cô liếc anh xong đi vô bếp lần nữa và lấy 2 cái ly ra rót nước suối. Rồi đến lại để lên bàn nghe một cái 'cạch'

- Không uống nước suối - Anh

- Chứ nước gì? - Cô

- Cà phê

Cô đi vô bếp lần nữa và làm cà phê nóng đem lên

- Không uống cà phê nóng

- Anh đây tui đó hả? Uống đại đi, không có chết đâu - Cô

- Anh ơi em muốn uống chanh đá à - Cô gái

- Nghe chưa? Đi làm đi - Anh

Cô đành lết thân vào bếp và làm 2 ly chanh đá đem lên

- Cảm ơn chị nha - Cô gái

- Bạn gái tui uống chanh đá chứ tui không có uống mà cô đi làm cho tui chi vậy? - Anh

- Một anh lắm rồi đó, uống đỡ đi

- Không

- Chứ giờ anh uống gì??

- Nước ngọt

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rồi Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

- Lần này nữa thôi, đừng có đòi ý đồ - Cô

Cô đi vào bếp và lấy lon coca xong rót vào ly và để vài cục nước đá vào. Sau đó đem lên cho anh

- Tui có nói là sẽ uống coca à.? Tai cô bị điếc hả.? - Anh

- Sao anh không nói sớm.? - Cô

- Cô không hỏi sao tui nói được??? - Anh

- Anh..anh - Cô tức giận không nói nên lời

- Anh uống đồ đi, chị ấy đi qua đi lại này giờ cũng mệt rồi - Bạn gái mới của anh bây giờ mới lên tiếng nói giúp cho cô.

À để giới thiệu nha

*****

Vy - Đào Hạnh Vy

Nhỏ hơn cô và anh 1 tuổi. Gia đình giàu có. Tính tình trẻ con, hiền lành lắm nhưng nghe theo những lời xúi giục nên...

*****

- Đi đi - Anh

Cô mừng rỡ chạy ủa lên phòng và đóng cửa lại. Nếu không có Vy chắc cô đã bị què chân rồi.

- Anh không thấy tội nghiệp chị ấy hả? Chị ấy đi qua lại chắc mệt lắm - Vy

- Cô ta là robot nên không biết mệt đâu. Em đừng lo lắng cho cô ta quá - Anh ngả người ra sau cái ghế dài

- Chị ấy còn trẻ mà phải đi làm những công việc nặng nhọc này rồi. Tội chị ấy quá - Vy

- Kệ đi, em đừng quan tâm tới cô ta nữa.

Mặt Vy thoáng nét buồn. Mang tiếng là bạn gái của anh nhưng sao không giống tí nào cả. Anh chỉ ngọt ngào với Vy khi có mặt cô ở đó thôi. Còn những lúc khác anh lạnh lùng quá, nhưng Vy mặt kệ. Chắc anh chưa quen thôi, khi nào quen dần với cảm giác thì anh sẽ yêu thương Vy hơn. Vy tin là vậy

- Em buồn ngủ quá, anh ơi mình đi ngủ nha. - Vy ôm anh

Anh liền né sang một bên.

- Ngủ trước đi. Anh chưa buồn ngủ

- Anh nhớ ngủ sớm nha, đừng thức khuya quá. - Vy đi lên phòng

Anh nhắm mắt lại trông mệt mỏi lắm

Khoảng 1 tiếng sau anh đi lên phòng mình. Đi ngang phòng cô thì thấy đã tắt đèn nên anh lén mở cửa phòng vào. Thấy người con gái đó đã ngủ mới yên tâm về phòng.

Về tới phòng thấy Vy đang nằm trên giường mình. Anh lấy gối và chăn đắp dưới đầu và nằm xuống

- Sao anh không lên giường nằm? Ngủ ở dưới lạnh lắm đó, lên đây nè. - Vy

- Em ngủ đi. - Anh

- Lỡ lạnh quá anh bệnh thì sao?

- Không có đâu. Ngủ đi - Anh

Anh ngồi lên tắt đèn xong về chỗ nằm

Đêm đó có người thao thức vì mãi lo suy nghĩ, còn có người lo lắng bồn chồn đến ngủ không yên. Cô gái ngây thơ trong sáng thì ngủ khò từ lúc nào. 3 người, mỗi người mỗi vẻ.

*****

Sáng thứ 6.

Cô thức dậy từ sớm và đã chuẩn bị xong. Công việc thường làm là lên kêu anh dậy. Nhưng thôi, có người khác thay thế rồi. Cô xách cặp lên và đi đến trường.

Anh vẫn đang ngủ. Vy bèn kêu anh dậy.

- Anh à thức đi học nè. Anh, không thức trễ học đó - Vy lay lay người anh

Anh mở mắt và đi vào phòng wc mà không nói câu nào. Vy kêu nhẹ nhàng lắm, không “bạo lực” như cô. Nhưng anh thấy khó chịu vì mấy người con gái ngoan ngoãn hiền lành lắm, tiêu biểu là Vy.

*****

Anh và Vy đi chung xe đến trường. Trong xe Vy luôn là người mở lời trước, anh trả lời rất cộc cằn làm Vy buồn

Đến cổng trường anh xuống xe và tự đi bộ zô.

- Sao anh không lên xe.? - Vy

- Người ta bàn tán khó chịu lắm, em xem như không quen anh đi, đừng tỏ ra thân mật với anh trước mặt người khác. Khi nào cần anh sẽ tự động tìm em

Lời nói anh buông ra như con dao hai lưỡi cứa vào tim Vy, Vy chỉ muốn được anh đối xử tốt thôi mà. Lý do anh đến với Vy là gì? Vy nào biết được. Vy chỉ cần biết là Vy rất yêu anh và hy vọng anh sẽ yêu Vy và đáp lại tình cảm của Vy. Hy vọng đang lan toả, Vy sẽ làm được.

Vào đến lớp.

Anh đã tìm quanh lớp chỉ mong tìm thấy hình bóng ai đó. Nhưng không..

Ngân, Đình cũng không thấy đâu cả. Chắc đi chơi với cô mất rồi. Anh về chỗ ngồi và đi xuống canteen. Như mọi ngày bao nhiêu ánh mắt nhìn anh trầm trồ và ca ngợi. Quà tặng anh nhận được không thiếu, nhưng anh chưa bao giờ dám nhận quà của người con gái nào cả. Họ làm đủ mọi cách để anh nhận nhưng..bó tay. Anh không bén mảng gì tới cả

Xuống tới canteen thì anh gặp cô, Đình và Ngân đang ngồi đó, nhưng cạnh cô. Là hấn

Vy từ xa chạy lại và hù anh. Anh nắm tay Vy bước vào canteen

- Em yêu ăn gì.? - Anh cười và nhìn Vy

- O..dạ ăn gì cũng được. - Vy

- Mọi chân chưa.? Anh bế em nha

Vy chưa kịp nói thì anh đã nhấc bổng Vy lên và tiến vào trong. Mọi người nhìn anh và Vy, ngưỡng mộ có, căm ghét có. Vy ngượng đỏ mặt nhưng vui lắm

- Anh bỏ em xuống đi - Vy

- Chút nữa đi - Anh

Tới bàn, anh mới chịu thả Vy xuống. Anh chọn cái bàn gần cô

Cô im lặng không nói gì

Anh gọi thức ăn và còn đút cho Vy ăn nữa. Ai cũng ghen tị với một cặp đôi như thế

- Há miệng ra anh đút ăn nè - Anh

- Aaa noàm - Vy

(Xin lỗi m.n nhiều lắm. Máy bữa nay ko ra đủ chap được, wifi nhà mình bị hư. Nên mình qua nhà ngta chơi ké, với lại wifi nhà ngta tắt sớm, bây giờ lịch học của mình tăng lên buổi sáng thêm vài tiết nữa. Nên cho mình xin lỗi nha, khi nào sửa wifi xong mình sẽ ra thường xuyên hơn)

Bạn đang đọc truyện *Em Là Cửa Anh..nghe Rồi Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Hắn nhìn anh và Vy. Bỗng hắn lấy thìa múc một ít cơm chiên và đút vào miệng cô

- Ngon không? - Hắn

Cô ngại ngùng gật đầu

- Ngon..ngon lắm - Cô

- Wow, ghê quá nha. 2 người này làm tui ghen tị quá rồi đó. Có chuyện gì thì về nhà rồi giải quyết đi, ở đây không tiện đâu à nha - Ngân

- Mày khùng hả con quý? - Cô

- Ày da, cảm thấy lẻ loi quá đó mà. Tự nhiên tao với mày đi theo làm chi để bây giờ xót xa đây nè - Đình

Ngân và Đình cười tít cả mắt

- À mà mai là thứ bảy đây. Mấy em có dự định đi đâu không zậy? - Hắn

- Anh nhắc mới nhớ, zậy mai tụi mình đi đâu chơi đi ha - Đình

Họ bàn bạc một hồi lâu và cùng nhau đi lên lớp. Mặt anh tối sầm lại như mây đen密布 trời.

- Anh sao zậy? - Vy

- Lên lớp

Anh buông một câu xong bước thẳng lên lớp bỏ lại Vy ú ớ chạy theo.

Trước lớp cô

Hắn và cô đang đứng đó, nói chuyện thân mật và vui vẻ lắm.

- Anh lên lớp nha, có gì ra chơi anh xuống tìm em

- Dạ

Hắn bước đi, cô vào lớp. Anh cũng vừa lên, 2 người họ đứng gần nhau, nhìn nhau một hồi. Hắn cười nhẹ, anh nhoen miệng lên tạo nên một nụ cười cực đẹp

- Cậu Nhựt đó sao? - Hắn

- Chứ còn ai vào đây? - Anh

- Khoẻ chứ? À mà thôi, có bạn gái rồi nên chắc cũng khoẻ mà ha - Hắn

- Đương nhiên là như zậy rồi, có bạn gái đường đường chính chính kia mà. Mà này, cậu thích con osin của tui đó à? Sao cứ lẻo đẻo theo hoài thế? - Anh

- Cô ấy là con người chứ không phải là những kẻ thấp hèn để cậu hạ thấp giá trị của người khác. Cậu hiểu chứ? Cô ấy có thiếu cậu cái gì thì cậu cứ nói đi, tui sẽ giải quyết và hy vọng cậu buông tha cho cô ấy. Cô ấy cần tui - Hắn

- À vậy hả, sao tui không nghe cô ta nói gì về việc đi theo trai bao giờ cả. Mà thôi đi, hết học đồng rồi tính tiếp, cho dù cậu có làm gì đi nữa thì cũng đừng có mơ mà dẫn cô ta đi. - Anh

- Cậu chờ đó. Dù gì cô ấy cũng là vợ tương lai của tui rồi còn đâu, cậu thì cũng đã có bạn gái nên chắc không sao đâu - Hắn

- Vợ tương lai?? Nếu tui huy hoại một đời con gái của cô ta, thì cô ta có còn là của cậu không chứ??? - Anh cười

- Khốn kiếp

Hắn giờ nắm đầm vào mặt anh nhưng anh đã chụp lại được.

- Đừng để tui cầu, một khi đã cầu. tui không biết mọi chuyện sẽ diễn ra thế nào đâu

Anh buông tay ra và đi vào lớp. Hắn đứng đó bóp chặt tay và nhìn theo bóng anh đã đi khuất

- Được lắm

*****

Trong lớp

Anh cứ ngồi và nghịch tóc cô miết, còn cô chăm chú nghe cô giáo đang giảng bài trên bục.

- Pig sao chăm chú thế? - Anh

- Bận rồi, không có giỡn với anh đâu. - Cô

- Giỡn tí đi đừng có học nữa, học chán lắm. Mấy cái công thức này tui học thuộc lòng bàn tay luôn rồi, nhìn thôi cũng đã ngán - Anh

- Anh giỡn với người khác đi, tui không rãnh đâu

Cô cứ chăm chú nghe và ghi vào tập. Anh phá cô không được bèn giật cây bút của cô đang viết

- Trả coi

- Không thích trả thì không trả

- Méc cô đó

- Méc thoải mái

- Trả đi mà

- Nhắm mắt lại đi trả cho nè

- Hứa nha

- Ủ' hứa

Cô nghe lời anh nên nhắm mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Anh loay hoay viết viết vẽ vẽ một hồi

- Nhột quá, anh làm cái gì zậy hả? - Cô mở mắt ra

- Chả làm gì cả - Anh

- Anh vẽ lên mặt tui đúng hông??? - Cô

- Không biết - Anh phì cười

Cô liếc anh rồi mở cặp lấy cái gương mini và soi mặt mình.

- What? Con gì thế kia, ai ở trong gương đó? - Cô sùng sốt đến mắt chữ O mồm chữ A

Anh cười một cách bá đạo

- Thì ra này giờ anh về lên mặt tui đó hả? - Cô

Anh gật đầu

- Yaaaa..tên khốn nạn nhà anh, tui sẽ giết anhhhhhhh

Cô vói tay lấy cuốn tập rồi đánh vào anh tới tấp. Anh vừa né vừa cười

- Cô biết tin gì chưa? - Anh vẫn thản nhiên

Cô thì thờ không muốn ra hơi

- Tin gì? - Cô

- Tui đang giỡn với một con...quý sống đó biết chưa?

Anh làm vẻ mặt căng thẳng làm cô sợ sệt.

- Gì mà ghê zậy? Con quý đó đâu rồi hả

- Nó đang ở cạnh tui

- Diaaaa ghê quá, không ngồi với anh nữa. Không thôi con ma đó đeo tui luôn cho mà coi

Cô soạn tập sách bỏ vào cặp và định đổi chỗ

Anh bất ngờ níu tay cô lại

- Nói chưa hết mà đi cái gì hả Pig?? Bỏ chủ à. Nói nghe nè, con quý đó tên Tú Anh đấy, quen không? - Anh

Mặt cô đã “xấu” nay còn “đê tiện” hơn. Lúc này anh về lên mặt cô, má hồng xanh, môi xanh chúm chím như hạt nhãn, trên mặt có vài “nốt mụn” do anh “trang điểm” cho cô. Ôi thật là đẹp, thật là quyến rũ quá đi mà..

- Bôi ra trả tui đi, cái mặt tui bây giờ ma chê quỷ hờn rồi. Xấu gì đâu mà xấu dữ dội luôn, bôi ra trả đi!!!! - Cô hét toáng lên

Cả lớp quay qua nhìn cô và anh

- Có chuyện gì đó hả? - Cô giáo

Cô liền lấy tay che mặt lại

- Không có gì đâu cô - Anh

- Cô ơi có chuyện rồi..em muốn..um um - Cô chưa nói hết câu thì đã bị anh bịt miệng lại

- Không có gì đâu mà, cô giảng tiếp đi nha - Anh

- Mấy em trật tự chút đi - Cô giáo nói xong quay lên giảng bài tiếp tục.

Nhưng ánh mắt của mọi người vẫn không rời khỏi cô và anh.

- Quay lên - Anh

Mọi người liền quay lên, anh thật là có phong độ quá!!!!

- Ra chơi tui xin cô đổi chỗ rồi, ngồi ở đây anh phá tui không à, học không được gì hết á - Cô mở cặp lấy ra bịch khăn giấy ướt và chùi mặt.

- Zậy lên lớp 12 học đi, học ở đó có người quan tâm cho cô đó, người ta sẽ nâng đỡ cô, bảo vệ cô, lo lắng cho cô.. Ân ái thật đấy! - Anh

Cô liếc anh xong lấy tập sách ra và học bài. Kể từ đấy 2 người không nói với nhau lời nào nữa cho đến ra chơi

Ra chơi..

Hắn chạy vào lớp cô

- Ê mai mình đi đâu chơi đi được không? - Ngân

- Tụi mày đi thì tao đi thôi à. - Đình

- Mai đi chơi được đó, Tú Anh đi không em? - Hấn

- Để em coi - Cô

- Coi coi gì nữa? Mai đi rồi đó, bữa nay tính cho xong đi. Chứ mai mới tính là muộn rồi - Hấn

- Em biết mà. Có gì chiều em báo mọi người sau nha - Cô

- Ừ

Anh và Vy thì đã đi xuống canteen mua thức ăn rồi. Chắc chiều về cô phải xin anh thôi, anh không cho cũng không đi được.

Họ bàn bạc hồi lâu

*****

Dưới canteen

Anh đang ngồi đó với Vy.

- Sao mặt anh bơ phờ thế? Anh không khoẻ à - Vy

- Không, anh buồn ngủ thôi - Anh

- Dạ

- Anh Nhứt..

Giọng nói này..

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh..nghe Rõ Chưa?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.